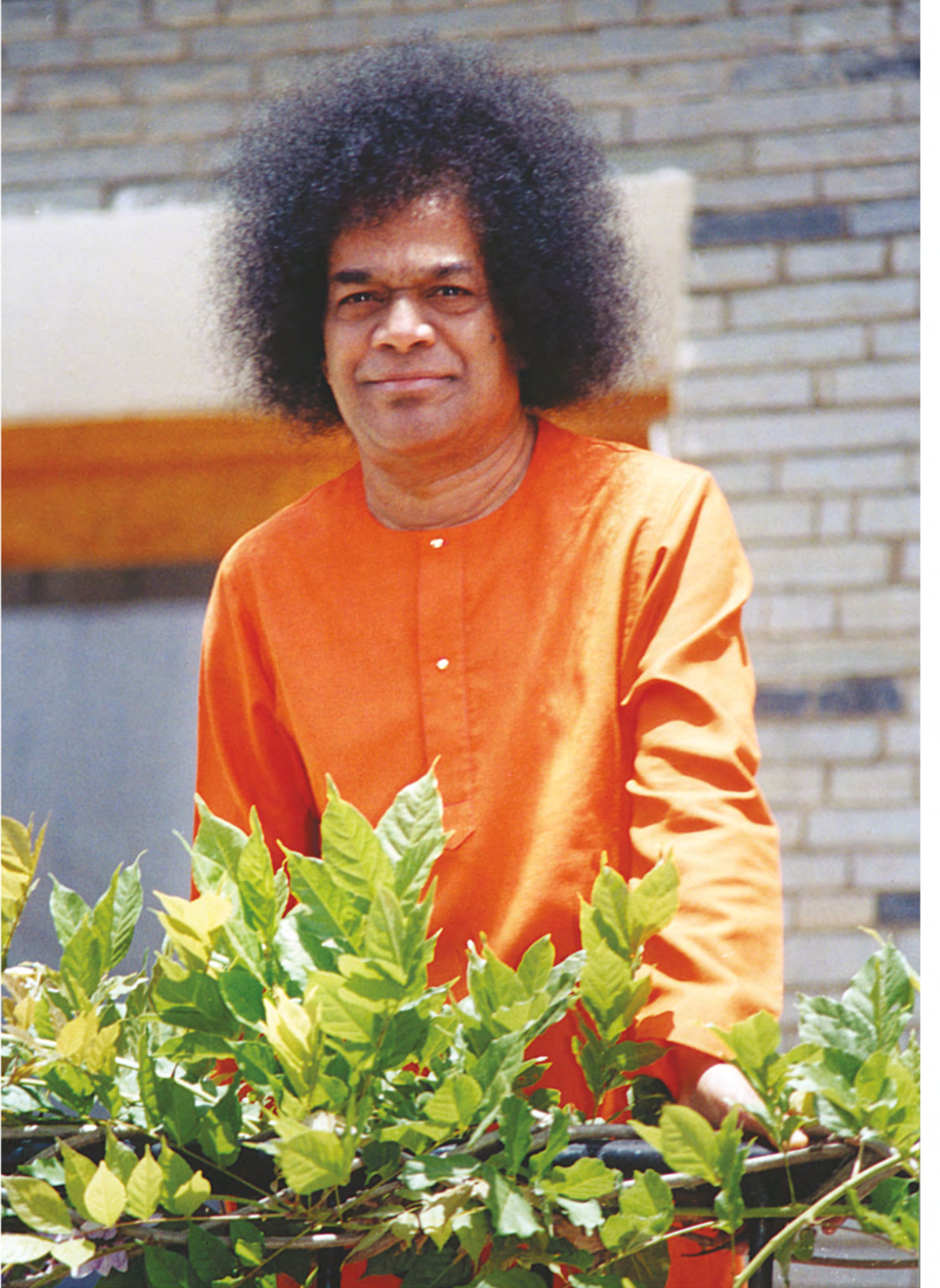

సనాతన సారథి

మార్చి 2017

కరుణారస దివ్యదృష్టి - ప్రేమామృత దివ్యవృష్టి

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 60
సంచిక 3

మార్చి 2017

ప్రచురణ తేదీ
ఫిబ్రవరి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. హృదయ పరివర్తన ప్రధానం	ఉగాది సందేశం	10
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (40వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	14
5. సర్వం సాయిమయం (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	17
6. ఆచారాలు - అంతరార్థాలు	చంద్రమౌళి రమాదేవి	21
7. స్కూల్ బాలవికాస్ - విద్యాజ్యోతి	డా॥ లావణ్య నరస్యతి	24
8. సన్నిధే పెన్నిధి	వసంతభాను	26
9. ముత్యాల సరాలు (8వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	28
10. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (69వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	32
11. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	36
12. సత్యారాధన	చిన్నకథ	41

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)
ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి
నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

శ్రీరాముడు మహావిష్ణువు, లక్ష్మణుడు ఆదిశేషుడు. వారిరువురికీ ఎడబాటు జరగటానికి అవకాశమే లేదు. కనుకనే, రాముని వెంట అరణ్యానికి లక్ష్మణుడుకూడా బయల్దేరాడు. ఈ అంతరార్థం వారికి మాత్రమే తెలుసు. అరణ్యవాసంలో సీతారాములకు ఆధారభూతుడుగా నిలిచినవాడు లక్ష్మణుడు. అతడే లేకుండిన ఆ పదునాల్గేండ్లు సీతారాములు ఎట్లు గడిపియుండేవారో! దీనినే తులసీదాసు చాలా చక్కగా వర్ణించాడు. రావణవధానంతరం రాముడు రథంలో అయోధ్యకి తిరిగి వస్తూంటే, ఆ రథముపైనున్న పతాకమును చూస్తూనే అయోధ్యవాసులు నమస్కారం చేస్తూ ఆనందముతో నాట్యము చేస్తూవచ్చారు. కానీ, తులసీదాసు మాత్రం ఆ పతాకమునకు కాకుండా అది ఇంకా కొంత దగ్గరకు వచ్చిన తరువాత ఆ పతాకమునకు అంటకట్టియున్న కర్రనుచూసి నమస్కారము చేసినట్లు చెప్పాడు. లక్ష్మణుడు అనే కర్రనే లేకపోయిన రాముడనే పతాకము పైన నిల్చుటకు వీలుకాదు. కనుక, రాముడు నిల్చుటకు లక్ష్మణుడే ఆధారము అన్నది తులసీదాసు నమస్కారానికి అర్థము అని వివరించారు భగవాన్. కేవలం స్వార్థంకోసం సీతారాములను కప్పాలపాలు చేసిందని కైకేయిని నిందిస్తూ రోదిస్తూ ఉన్న గుహుణ్ణి లక్ష్మణుడు ఓదార్చి ఒకరివలన ఒకరికి సుఖముకానీ, దుఃఖముగానీ కలుగవని హితబోధ చేస్తాడు. రామకథా రసవాహిని (37వ భాగం)లో రాముని యందు విశేష ప్రేమగల గుహునికి, లక్ష్మణునికి మధ్య జరిగిన సంభాషణ హృదయాల్ని కదిలిస్తుంది.

“జీవితం ఒక రైలుప్రయాణములాంటిది. మీవెంట దుర్గుణములనే భారమైన సామగ్రిని ఉంచుకోవద్దు” అని ఉద్బోధించారు భగవాన్. దుర్గుణములకు పుట్టినిల్లు క్రోధము. క్రోధమున్నంతవరకు మానవుని శోకము వదలదన్నారు. మరి క్రోధమును అదుపులో పెట్టుకునే మార్గమేమిటి? భావము మంచిదైతే మట్టి ముట్టినా బంగారమవుతుంది, భావము చెడ్డదైతే కఱ్ఱయే పామై

కాటువేస్తుంది. హృదయంలో పవిత్రమైన భావములు అభివృద్ధికానంతవరకు ఎటువంటి సంవత్సరమైనా మనకు విరుద్ధంగానే ఉంటుంది అని స్పష్టం చేస్తుంది ఉగాది దివ్యోపన్యాసం, “హృదయ పరివర్తన ప్రధానం”

“పొట్టలో ఇంకా స్థలం ఉందికదా అని ఊరికే దానిని నింపకూడదు. ఇది పొట్టే కానీ, బుట్టకాదని గ్రహించాలి. చిన్న వయస్సులో ఉన్నవారు పొట్టలో మూడు భాగములు నిండేటట్లు భుజించవచ్చుకానీ, మిగిలినవారు మాత్రం రెండు భాగములు ఆహారము, ఒక భాగము నీరు, ఒక భాగము గాలి ఉండేటట్లు భుజించాలి. కానీ, ఈనాటి కలియుగ ప్రభావమేమిటంటే, కడుపులోని నాలుగు భాగములనూ ఆహారంతోనే నింపుతున్నారు. ఇక అందులో నీటికి ఏమాత్రం అవకాశంలేదు” అని పేర్కొన్నారు భగవాన్. ఉపనిషత్తులు నీటిని ‘జీవం’ అంటున్నాయి. ఎందుకంటే, నీటిలో ప్రాణశక్తి ఉంది. మనిషి ఆరోగ్యం కాపాడుకోవడానికి తొలిమెట్టు శరీరానికి అవసరమైనంత నీటిని తీసుకోవడమే అని తెలియజేస్తూ, పిల్లల ఆరోగ్య పరిరక్షణకు తీసుకోవలసిన మరొకొన్ని జాగ్రత్తలను వివరిస్తుంది, ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీసత్యసాయి (40వ భాగం)

“కానుపించెడి జగతిలో కానరాక

అందు వెలుగొందు చైతన్యమాత్మరూపు

మణులయందలి సూత్రము మాదిరిగను

విశ్వమంతట నిండెను విశ్వవిభుడు”

అన్న భగవాన్ పద్యసూక్తి దృశ్యకల్పితమైన అనేకత్వంలో అంతర్దీనముగా ఉన్న ఏకత్వమే దైవత్వమన్న సత్యాన్ని చాటిచెపుతోంది. కనిపించే చెట్టుకు కనిపించని వేర్లే ఆధారం. అట్లే, కనిపించే జగత్తుకు కనిపించని దివ్యత్వమే ఆధారభూతమైయున్నది. సినిమాహాలులో కనబడే బొమ్మలకు ఆధారము తెర. అట్లే, ప్రపంచపుబొమ్మలాటకు దైవమే మూలాధారం అన్నారు భగవాన్. ప్రతి జీవిలోనూ అంతర్యామిగా ఉన్న ఆ దేవదేవుణ్ణి కేవలం మందిరాలకు, పుణ్యక్షేత్రాలకి పరిమితం చేయతగదని, సాకారము అనే

ప్రాకారమునుండి బయటికి వస్తేనే జన్మ సాఫల్య మవుతుందని తెలిపే రచన, “సర్వం సాయిమయం”

మానవత్వమును దివ్యత్వముతో చేర్చడానికి ఏర్పడినవి పండుగలు, పర్వదినములు. కాబట్టి, వాటిని ‘హోలీ డేస్’ (పవిత్ర దినములు)గా జరుపుకోవాలేగాని, ‘హోలీడేస్’ (సెలవు దినములు)గా కాదని ఉద్ఘోషించారు భగవాన్. భారతీయుల పండుగలన్నీ పవిత్రమైన ఆచారములతో కూడినవి. మన హృదయాన్ని పవిత్రీకరించడానికి, బుద్ధిని పరిశుద్ధమొనర్చడానికి, మన దృక్పథాన్ని ఆధ్యాత్మిక చింతనామయం గావించడానికి ఏర్పడినవి ఆచారములు. కానీ, నేటి కాలములో వాటి అంతర్యములు, వాని వెనుక ఉన్న ఆధ్యాత్మికభావనను విస్మరించడంచేత అవి అర్థం పర్థంలేని గ్రుడ్డినమ్మకములని కొందరు వాదిస్తున్నారు. కేవలం పిండిపంటలు పండుకున్నంతమాత్రాన పండుగ జరుపుకొన్నట్లువుతుందా! ఆయా పండుగలను వాటితో పెనవేసుకున్న ఆచారములు, అంతరార్థములపట్ల సంపూర్ణ అవగాహనతో జరుపుకున్నప్పుడే అవి ‘హోలీ డేస్’గా సార్థకత నొందుతాయి. లేకపోతే కేవలం ‘హోలీడేస్’గానే గడచిపోతాయి. ఈ మార్చి నెలలో వచ్చే ‘హోలీ’ మరియు ‘ఉగాది’ పండుగల ప్రాశస్త్యాన్ని వివరించే రచన, “ఆచారాలు - అంతరార్థాలు”

శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధాన ప్రయోజనాలను భారత దేశంలోని వివిధ పాఠశాలలకు వ్యాప్తిగావించే లక్ష్యంతో రూపుదిద్దుకున్న పథకం శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి. ఇందులో పాల్గొనే బాలవికాస్ గురువుల బాధ్యతలను, వారు అనుసరించవలసిన ప్రణాళికాంశాలను వివరించే రచన, “స్కూల్ బాలవికాస్ - విద్యాజ్యోతి”

తండ్రి తొడపై కూర్చునే అర్హత పొందాలనే ప్రగాఢమైన కోరికతో కారడవులకేగి కఠోర తపస్సు ఆచరించాడు ధ్రువుడు. కానీ, తీరా శ్రీమహావిష్ణువు ప్రత్యక్షమయ్యాక అతడు కోరిందేమిటి? “స్వామీ, గాజుపెంకును ఆశించి వచ్చిన నాకు అమూల్యమైన వజ్రమే లభించింది. నీ సన్నిధి తప్ప నాకు మరేదీ అక్కర్లేదు” అన్నాడు. “తన్ మన్ ధన్ సబ్ చరణ్ తుమ్హారే” అని మనము భజనలో పాడుతున్నామేగాని, ఆ సత్యాన్ని

నిత్యజీవితంలో ఎంతవరకు అనుభవంలోకి తెచ్చుకో గలుగుతున్నామనేది ఎవరికి వారు నిర్ణయించుకోవాల్సిన విషయం. “నా అనుగ్రహాన్ని పొందినప్పుడు మీకు అనంతమైన జగత్తే లభిస్తుంది. అమూల్యమైన వజ్రమును నేనుండగా తుచ్చమైన, అశాశ్వతమైనవాటికోసం ఎందుకు ప్రాకులాడుతారు? నన్నే కోరండి. ప్రేమతో, భక్తితో కోరినట్లయిన నేను తప్పక లభిస్తాను” అన్నారు భగవాన్. హరికి దాసులు కండి, సిరికి కాదు అన్న సందేశాన్నిచ్చే రచన, “సన్నిధి పెన్నిధి”

‘సనాతన సారథి’ తొలి సంపాదకులు శ్రీ ఎన్. కస్తూరి ఒకసారి ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కొన్ని ప్రదేశాలకు భగవాన్‌తో కలిసి ప్రయాణించటం జరిగింది. ఎక్కడికి వెళ్ళినా భగవాన్ ‘ప్రపంచం మిథ్య’ అనీ, ‘ఆత్మ ఒక్కటే నిత్యమూ సత్యమూ’ అనీ ఒకటే విషయమీద ప్రసంగాలు చేయడం విని కస్తూరిగారు, ఒకే ఇతివృత్తంతో పత్రిక పేజీలు ఎలా నింపడమనే ఉద్దేశ్యంతో ఒకరోజు, “స్వామీ, ఈరోజు భగవద్గీతగురించి మాట్లాడండి” అని ప్రార్థించారు. స్వామి నవ్వి, “నేను మాట్లాడేది నీకోసమో, నీ పత్రికకోసమో కాదు. ఈ ప్రపంచంయొక్క అనిత్య, మిథ్యాతత్వముల గురించి నేను ప్రతిచోటా ప్రజలకు తెలియజెప్పి తీరాలి. నేను వచ్చినది ఈ ప్రథమ పాఠాన్ని బోధించేందుకే! ఇక, నీ ‘సనాతన సారథి’ విషయానికొస్తే, దాన్నిగురించి చూచుకోవలసిందీ, ఆలోచించుకోవలసిందీ నువ్వే!” అన్నారు. భగవాన్ ఏది చెప్పినా ఆత్మతత్వ ప్రబోధయే అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, ముత్యాల సరాలు (8వ భాగం)

కృష్ణ పరమాత్మ యోగమాయాప్రభావంచేత కంసుని చెరసాల కాపలాదారులు గాఢనిద్రలో మునిగిపోయారని, తాళాలు తలుపులు వాటంతటవే తెరుచుకొని వసుదేవునికి దారి ఇచ్చాయని శ్రీమద్భాగవతంలో చదివాము. ఈనాడు శ్రీ సాయి భాగవతంలో పునరావృతమైన అటువంటి మరో అద్భుతమైన సన్నివేశానికి ప్రత్యక్ష సాక్షిగా నిలిచారు టీ.జి. కృష్ణమూర్తిగారు. మరణించిన పార్వతమ్మను స్వామి పునర్జీవితరాలిని గావించిన మహత్తరమైన ఘట్టం ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి దివ్యలీలావైభవానికి నిరుపమాన నిదర్శనం.

సం॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకథార్థోగో వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి - 37వ భాగం)

అంత ప్రాతఃకాలమయ్యెను. జనులు నిద్రనుండి మేల్కొని లేచి చూచిరి. రథము కానీ, సీతారామలక్ష్మణులుకానీ లేకపోవుట చూచి అమితముగా దుఃఖించుచు, ఇంకనూ నిద్రించువారలను మేల్కొల్పి, రథము పోయిన జాడలను గుర్తుపట్టుటకు అనేక విధముల ప్రయత్నము చేయుచూ, “రామా! రామా!” అని ఎలుగెత్తి ఏడ్వసాగిరి. పరుగెత్తిరి. అందులో ఒకరు, “సోదరులారా! మనము పడుచుండిన కాయక్లేశము జూచి రాముడు మనలను విడిచిపెట్టెను” అని ఒకరినొకరు నిందించుకొనుచు జలములోని మీనములను స్తోత్రము జేసిరి. ‘ఆ మీనములు జలము లేక జీవింపవు. రాముడు మావద్ద లేకపోయిననూ మేము జీవించితిమి. ఛీ! ఎందుకు మన బ్రతుకు? మన ప్రియుడగు రాముని వియోగమును తెచ్చుకొంటిమి కదా! మనమే ఎందుకు మరణమునూ తెచ్చుకొనకున్నాము?’ అని ఒకరికొకరు చెప్పుకొనుచూ, “అత్తు

శ్రీరాముడే కనుక, అత్మహత్య మంచిదికాదు. ఈ వియోగము మనము కోరి తెచ్చుకున్నదికాదు. విధివ్రాత. అటులనే మరణమునూ మనము కోరి తెచ్చుకొనుట మంచిదికాదు. అదియునూ విధిననుసరించే ప్రాప్తించును. కాన, విధినైననూ ప్రార్థించి, మరణమును తెప్పించుకొనుట మంచిద”ని మరొకరు బోధించిరి.

ఈరీతిగా ఒకరిలో ఒకరు తర్కించుకొనుచూ, ముందుకు చేయునదేమని విచారించుచూ, రథముయొక్క జాడలను కొంత గుర్తించిరి. ఆ జాడలు అయోధ్యాపురము దిశకు వెనుకకు తిరిగినటుల కొంతదూరము కనిపించి, తరువాత జాడలు కనిపించకపోవుటచేత, జాడలు గుర్తించుట కష్టమగుటచేత, వియోగముతో చేయునది లేక నగరములో ప్రవేశించిరి. రాముడు తిరిగి రెండు మూడు దినములకైనా మన వియోగ బాధను కనిపెట్టి, అయోధ్యకు చేరునేమో అన్న ఆశ కొంతమందికి కొంత ఉపశాంతి చేసెను. ఇండ్లలోని స్త్రీలు రామ పునర్దర్శనాపేక్షలై ప్రతోపవాసములు జేయడొడగిరి. సూర్యుడులేని సమయమున చక్రవాక మిథునమును, కమలములును వాడురీతి వారు దీనులై విచారించిరి.

ప్రజల గోలు ఈరీతిగా ఉండ సీతారామలక్ష్మణులు, మంత్రియైన సుమంతునితో గూడి శృంగిబేరపురమునకు వచ్చి చేరిరి. అప్పుడు రాముడు గంగానదిని చూచి రథమును ఆపుమని సుమంతునకు చెప్పి తాను దిగి గంగానదికి నమస్కరించెను. సీత, లక్ష్మణ, సుమంతులునూ రథమును

దిగి గంగకు నమస్కరించిరి.
సకల సన్మంగళమునకును,
ఆనందమునకును గంగానది
మూలమని రాముడు నుడివెను.
గంగను గురించిన చిత్రవిచిత్ర
కథలనెన్నింటినో వారలకు
తెలుపుచూ వచ్చెను. తరువాత
అందరూ గంగలో దిగి స్నానము
చేసిరి. సీత దిగుటకు తగిన వసతిని
చూడుమని రాముడు లక్ష్మణుని
ఆదేశించెను. అరణ్యములో
ప్రవహించు గంగకు గట్లు చాలా

మెత్తగా ఉండును. గనుక, సీత దిగుటకు కొంత
అనుకూలమైన స్థానమును వెతికి లక్ష్మణుడు దానికి
తగిన రాళ్ళు భద్రపరచి సీతామాతను అక్కడ
స్నానము చేయుమని కోరెను. ఆమెకూడను జాగ్రత్తగా
గంగలో దిగి నమస్కరించి, స్నానము చేసెను.
మార్గాయాసముచే అలసివుండుటచేత, లక్ష్మణుడు
కొంత తిరిగి అడవి ఫలములు ఏరుకొని వచ్చి
సీతారాములకు అందించుటవలన వారు వాటిని
భుజించి విశ్రమించిరి.

ఇంతలో కొందరు నావ నడుపువారు అక్కడక్కడ
కనిపించిరి. సీతారామలక్ష్మణులతో రథమును
చూచిరి. వారెవరో రాజపుత్రులవలె సున్నారని
కనిపెట్టి విహారార్థమై వచ్చియున్నటుల భావించి,
నిషాదాధిపతియగు గుహునకు హుటాహుటిగా ఈ
వార్తనందించిరి. వార్త వినగనే మరొక మనిషిని పంపి
వారెవ్వరో తెలుసుకొని రమ్మని తెలిపెను. గుహుడు
వీరు పరులెవ్వరో కాదనియూ, అయోధ్యాపతియైన
దశరథ మహారాజు పుత్రులనియూ, మంత్రి
సుమంతునితో ఉన్నారనియూ వివరములు
తెలుసుకొని, ఉత్ప్రప్త పదార్థము నొక్కడే సేవించుట

ఉచితముకాదని తలంచి,
రాముని రాక వార్తను సువార్తగా
బంధువులకు, స్నేహితులకు
తెలిపి, ఫలపుష్పములను
సమకూర్చుకొని వినమ్రుడై
రామదర్శనార్థమై గుంపులుగా
బయలుదేరి గంగాతీరమునకు
వచ్చిరి. వారు తెచ్చిన ఫల
పుష్పాదులు రామ పాదముల
చెంత పెట్టి గుహుడు
నమస్కరించెను. తరువాత వెంట
వచ్చిన బంధుమిత్రులుకూడ

రామునికి నమస్కరించిరి. వారల ఆనందమును చూచి
రామచంద్రుడు గుహుని దగ్గర చేర్చుకొని
కుశలప్రశ్నలు వేసి, పరిపాలనావిధమును గూర్చి
విచారించెను.

అందులకు గుహుడు, “నాథా! రామచంద్రా!
మీ చరణములను దర్శించినందున మేమందరము
అమితానందము పడుచున్నాము. దుర్లభమైన మీ
దర్శనము, మా పుణ్యఫలముచే చిక్కినది. లేకున్న ఈ
అరణ్యములో ఉన్న మాకు మీ పవిత్ర చరణములు
చిక్కునా? దీనికి పూర్వమెట్లుండిననూ ఇక నేటినుండి
మీ పాదస్పర్శ జరిగిన ఈ ప్రాంతము సుభిక్షముగా
నిత్యకల్యాణముగా వర్ధిల్లును. అందులో సందియము
లేదు” అని రామదర్శన ఫలమునే వర్ణించుచూ
అనందబాష్పములు రాల్చుచూ ఉండిన గుహునిచూచి,
లక్ష్మణ, సీతా, సుమంతులు ఆశ్చర్యపరవశులయిరి.
ఇంతలో గుహుడు పాదములపట్టి, “రామచంద్రా!
అంతయూ నీదే. నాకున్న ధనము, రాజ్యము, సంపద
ప్రజలు అన్నియూ నీ సేవాకైంకర్యమునకే. నన్ను నీ
పాదదాసునిగా భావించి, నగరమున ప్రవేశించి
నన్ను కృతార్థుని చేయుము” అని అడుగుకొనెను.

అందులకు రామచంద్రుడు చిరునవ్వు నవ్వుచూ, “గుహూడా! నీవు పరమ భక్తుడవు, గుణశాలివి. నీ హృదయము అతినిర్మలము. కానీ నా తండ్రిగారి ఆజ్ఞానుసారము పదునాలుగు సంవత్సరముల వరకూ నేను మునివేషముతో వనమున సంచరించవలెను. పట్టణమున పాదము పెట్టకూడదు. తాపసాహారమునే సేవించవలెను. తాపస జీవితమునే గడపవలెను. ఈ కారణముచేత, నేను మీ కోరిక నెరవేర్చలేకపోవుచున్నాను” అని చెప్పి గుహుడు దుఃఖించెను.

సీతారామలక్ష్మణుల దివ్యమంగళ రూపములను చూచి శృంగిబేరపురవాసులు గుసగుసలాడదొడగిరి: “ఆహా! వీరి తల్లిదండ్రులెవరో, మన్మథరతులనే మరపించు ఇట్టి బిడ్డలను వనమునకు పంపుటకు వారి మనసెట్లాపైసో కదా! నోరెట్లాడెనో కదా!” అని ఒకరు విచారించ, “ఓయి, వారు ఎంతో మంచిపని చేసిరి. వారే వీరలను అరణ్యమునకు పంపకున్న మనము వీరలను కన్నులపండువగా దర్శించియుందుమా! ఈనాడు మన నేత్రములకు ఉత్సవము కలిగెను” అని మరొకరు తమ ఆనందమును వెలుపరచెను. ఇట్లు అక్కడ వచ్చిన ప్రజలు ఒకరితో నొకరు వీరి సౌందర్య సుకుమారత్వములను ముచ్చటించుకొనుచుండ, నిషాదపతి అయిన గుహుడు రాముడు తమ పట్టణమున అడుగుపెట్టనట్టి ప్రాప్తికి తాము నోచుకొనలేదని చింతించి, మనోహరమైన ఒక శింశుపా వృక్షమును జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని రాముని తీసుకొనిపోయి ఆ ప్రదేశమును చూపించెను. ఆ స్థలమును చూచి రాముడు సంతోషించెను. అంత వచ్చిన గ్రామప్రజలు రామచంద్రునకు నమస్కరించి చీకటి పడకమునుపే, వారి గ్రామమును చేరుకొనిరి.

రామచంద్రుడు సాయంసంధ్యాద్యనుష్ఠానములు నిర్వహించెను. ఈలోపల గుహుడు దర్బలను

కోసుకువచ్చి కిసలయములతో మృదువగు ఒక శయ్యను సిద్ధపరచెను. గుహుడు పరివారమును పంపి మృదుమధురమగు కందమూల ఫలములను అడవి ఆకులనిండా పెట్టుకొని తెమ్మని ఆజ్ఞ చేసెను. సీతారామలక్ష్మణులు, సుమంతుడును కందమూల ఫలములను భుజించి విశ్రమించిరి.

రాముడు శయనించునటుల నటించెను. సీత కూడనూ మెత్తని ఆ దర్భశయ్యపై పరుండెను. లక్ష్మణుడు రాముని పాదములు వత్తుటకు చెంత చేరెను. తాను మేలుకొన్నటుల ఉండిన లక్ష్మణుడు ఎంతసేపయినా పాదముల వత్తుచునే ఉండునని రాముడు తలంచి, లక్ష్మణునికికూడా విశ్రాంతి నందించిన మంచిదని భావించి, రాముడు గాఢముగా నిద్రించినటుల నటించినతోడనే, లక్ష్మణుడు రామునకు నిద్రాభంగము కాగలదని తలంచి పాదములు వత్తుట మాని మెల్లగా అక్కడినుండి లేచి కొంచెము దూరములో వీరాసనము వేసుకొని నలుప్రక్కలా చూచుచూ, క్రూరమృగములో లేక రాక్షసులో వచ్చిన రామనిద్రకు భంగము కలుగుతుందేమో అని అతిజాగ్రత్తతో ఉండెను. ఈ దృశ్యమును చూచిన నిషాదపతి రామనిద్రకు భంగము కలుగకుండా చూచుకొమ్మని తన విశ్వసనీయులైన సేవకులకు ఆజ్ఞచేసి తాను స్వయముగా తూణీరము పట్టుకొని లక్ష్మణునివద్దకు వచ్చి కూర్చుండెను.

రామునియందుగల విశేష ప్రేమచేత నిషాదపతి అయిన గుహుడు కంటిధారలు కార్చుచూ అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో చేతులు జోడించుకొని లక్ష్మణుని ఈరీతిగా ప్రశ్నించెను: “లక్ష్మణా! దశరథ మహారాజు భవనము స్వయముగా దేవేంద్రుని భవనముకంటే అధిక శోభాయమానముగ నుండును. ఆ మందిరములో చిత్రవిచిత్రమగు సుందర దృశ్యములు అమర్చియుందురు. సుగంధ ద్రవ్యములు,

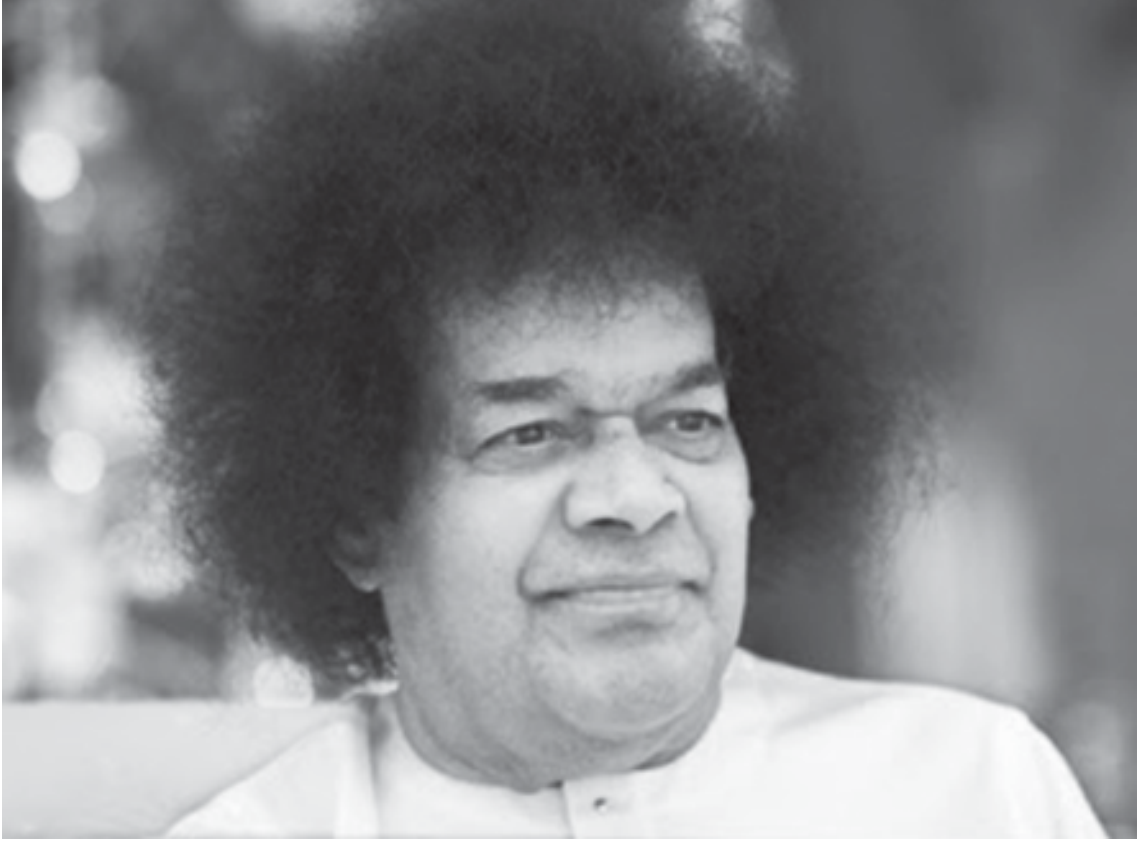
హంసతూలికాతల్పములు, మణిదీపములు ఆనందము కలుగజేయుచుండును. పాలనుగుతో సమానమైన మృదువగు తెల్లని దుప్పట్లును, తలదిండ్లును ఉండును. అంత చక్కని మందిరములో శయనించుచుండిన సీతారాములు నేడు దుప్పటి, తలదిండ్లు, పట్టె మంచములూ లేక దర్భశయ్యపై అలసటచేత గాఢముగా నిద్రించిరని తలంచుటే మహాదుఃఖముగ నున్నది. జననీ జనకులూ దాసదాసీలూ రాములవారిని అనేకరకముల రక్షించుచుండిరి. అట్టి సీతారాములు నేడు అరణ్యమున కరిన నేలపై పరుండుటచే నా హృదయము బ్రద్దలగుచున్నది. లోక ప్రఖ్యాతిగాంచిన మిథిలాపురి చక్రవర్తి కొమార్తె అయిన జానకి, దేవేంద్రుని మిత్రుడు దశరథ మహారాజు కోడలయిన సీతాదేవి, ఈ రాత్రి ఈవిధమైన దర్భలపై పవళించుటయా!

సీతారాములు వనవాసమునకు యోగ్యులా? కర్మప్రధానమను లోకసూక్తి పరమసత్యముగా సాక్షాత్కరించుచున్నది. కేకయరాజు కొమార్తె కైకేయి ఇంతటి చెడుపని చేయునని యెవ్వరునూ నమ్మరు. మంచి సుఖమును అనుభవించవలసిన ఈ వయసులో సీతారాములకు ఇట్టి కష్టములు కలిగించుట ఎంతటి పాతకము! పరమ విరోధులకుకూడనూ ఇట్టి కష్టము రాకూడదు. కైకేయీదేవి సూర్యవంశ వృక్షమును గొడ్డలివలె ఛేదించెను. ఆమె స్వార్థము లోకమునే దుఃఖమున ముంచెను. ఆహా! నా పాడుకన్నులు ఈ అవస్థను చూడవలసివచ్చెను కదా! ఏ పాపము చేసితిను? ఎవరి సుఖములు చూచి నా నేత్రములు మందెను? ఈనాడు నా ప్రాణసమానమైన రామచంద్రుని కష్టములను ఈ కన్నులు చూడవలసి వచ్చెను” అని పొంగివచ్చు దుఃఖమును ఆపుకొనలేక నోరును మూసిపెట్టుకొని తలను బాదుకొంటూ

విలపించుచున్న గుహాని చూచి, లక్ష్మణుడుకూడనూ విచారించెను.

లక్ష్మణుడు కొంత ధైర్యమును వహించి, “ఓ నిషాదపతీ! ఒకరివలన ఒకరికి సుఖముకానీ, దుఃఖముకానీ, అహితముకానీ కలుగవు; కలుగుటకు వీలులేదు. ఎవరు ఏయే నిమిత్తమై వత్తురో, వారి పూర్వపు కర్మఫలము, సంకల్ప మహత్తర స్వరూపమూ, వారికి ఈవిధముగా కనిపించును. స్వప్నములో భిక్షుకుడు రాజగును, రాజు భిక్షుకుడగును. మేల్కొనిన తరువాత ఎవరికినీ లాభనష్టములు లేవు. అటులనే, లోకమంతయు మిథ్యయని తెలుసుకొనుము. రామచంద్రునకు సుఖదుఃఖములు లేవు, రావు. అవి చూచువారి పాపపుణ్యఫలములను పురస్కరించుకొని అయా అవస్థలు, సుఖములు, ప్రతిబింబములవలె గోచరించును” అని హితబోధ చేయగా, గుహాడు పూర్వము కైకేయిపై రేగిన రోషమును శాంతపరచుకొని, “వృద్ధముగా ఒకరిని నిందించుట, పరిహసించుట మంచిదికాదు. రాత్రి జనులందరూ నిద్రించుచుందురు. అనేకవిధములగు స్వప్నములు వారికి వచ్చుచుండును. ఈ సంసారలోపమగు రాత్రివేళ యోగులు మాత్రము మేల్కొనియుందురు. వారలకు ప్రపంచముతో ప్రయోజనము లేదు. సకల విషయ భోగములనుండి విముఖుడు కానంతవరకు జీవుడు మేల్కొనెనని చెప్పుటకు వీలుపడదు. జ్ఞానము కలిగినందున మోహపాశములు వీడును. శ్రీరాముని చరణములందు అనురాగము పుట్టును” అని తాను తలంచెను. ఈవిధముగా రామచంద్రుని మానవాతీత విషయములను సంపూర్ణ ప్రభావమును వర్ణించుచూ ఇరువురూ అనగా లక్ష్మణుడు, గుహాడు ఆ రాత్రి పవిత్రముగా గడిపిరి.

(సశేషం)

ఉగాది సందేశం:

హృదయ పరివర్తన ప్రధానం

మంచి చెడ్డ నడత మనుజులయందుండు
పైకి కానరాదు బైటపడదు
వారివారి నడత వారివారికే నొసగు
మరల జన్మమందు మార్గమిచ్చు

ప్రతి మానవుని నిత్యజీవితం సూర్యోదయంతో ప్రారంభమై, సూర్యాస్తమయం తర్వాత నిద్రించడంతో ముగుస్తున్నది. సూర్యుడెప్పుడూ పూర్వదిశయందే ఉదయిస్తాడు, పశ్చిమమునుండి అస్తమిస్తాడు. ఈ

సనాతన సారథి, మార్చి 2017

స్థితిగతులను ఆధారము చేసికొనియే నాలుగు దిశలు ఏర్పడుతున్నవి. సూర్యుడు దిక్చక్రముపైన ప్రవేశించి నప్పుడు పగలని, ఆ చక్రమునకు అడుగుభాగము చేరినప్పుడు రాత్రి అని నిత్యానుభవము. ప్రపంచ శీతోష్ణములుకూడా ఈ సూర్యుని నడకను, సూర్యుని సామీప్యాన్ని ఆధారం చేసుకొనే ఉంటాయి. ఇవి నిత్యజీవితంలో మానవుని అనుభూతులు. భూమి గోళాకారముగా ఉందన్న సత్యాన్ని గుర్తించినప్పుడు దీనికి పూర్వపశ్చిమలుకానీ, రాత్రింబవళ్ళుగానీ,

సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయములుకాని ఏమాత్రము లేవని తెలుస్తున్నది. ఉన్న సత్యము ఒకటి. అనుభూత సత్యము మరొకటి.

మనమొక బల్లపైన కూర్చున్నప్పుడు ఆ బల్ల కదిలితే మనం తూలిపడిపోతాము. ఒక బస్సునందు ప్రయాణము చేస్తుంటే బస్సు కదలునప్పుడు మనము కూడను కదలుతుంటాము. ఇది నిత్యజీవితంలో కలిగే అనుభూతి. భూమి తనచుట్టూ తాను గంటకు అనేక వేల మైళ్ల వేగంతో తిరుగుతున్నది. ఇది వాస్తవమైన విషయము. కానీ భూమి స్థిరముగా ఉన్నట్లు, తిరుగునది మనమేయైనట్లు నిత్యానుభవము. ఈనాటి మానవుడు నిత్యానుభవమునే ఆధారము చేసుకొంటున్నాడు. సత్యతత్త్వమును గుర్తించుట చాలా కష్టతరము. విజ్ఞానముకూడా నిత్యానుభవమునే అనుసరిస్తున్నదికాని సత్యస్థితిని నిత్యజీవితంలో ఏమాత్రము ఉపయోగించదు. తూర్పు పడమరలు, సూర్యోదయాస్తమయములు లేవని తెలిసినప్పటికీ ఈనాటి మానవుడు నిత్యానుభవమునే ఆధారము చేసుకొంటున్నాడు; విజ్ఞానముకూడా నిత్యానుభవ కాలమునే పాటిస్తున్నది. నిత్యానుభవ కాలమును ఆధారము చేసుకొనే జీవితము సాగుతున్నది. సూర్యోదయాస్తమయములచేత దినములు, వారములు, నెలలు, ఋతువులు ఏర్పడుతున్నవి. దీనిని పురస్కరించుకొనే జ్యోతిశ్శాస్త్రము ప్రారంభమైనది.

తస్మాత్ జాగ్రత జాగ్రత!

ఏది జరిగినా మన మంచికోసమే. కష్టములన్నీ ఒక సుఖాన్నివ్వడానికే వస్తున్నాయి. మంచికి ముందు చెడ్డ, చెడ్డకు ముందు మంచి జరుగుతూ ఉంటుంది. ప్రకృతి వాతావరణమును మనం గమనిస్తే, వర్షం వచ్చేటప్పుడు ఉడుకు వేస్తుంది. మించు మించిన (మెరుపు మెరిసిన) తక్షణం గాఢమైన చీకటి క్రమ్ముకొంటుంది. అట్లే, రెండు బాధలమధ్యనే

ఉంటుంది సుఖము. కాబట్టి, ఈ కష్టనష్టములను, దుఃఖములను ధైర్యంగా ఎదుర్కొనడానికి తగిన శక్తిసామర్థ్యములు సంపాదించుకోవాలి. వీటిని ఎదుర్కొనుటకు తగిన శక్తి దైవానుగ్రహము ఒక్కటే.

ఈ సంవత్సరం మన నిత్యజీవితములో అతి జాగ్రత్తగా మెలగవలసి ఉంటుంది. పలికే ప్రతి పలుకు ముందు చాలా విచారించి పలకాలి. మనలో ఉన్న ద్వేషాన్ని, అహంకారాన్ని అదుపులో పెట్టుకోవాలి. ఎవ్వరితోనూ ద్వేషం కలుగకుండా జాగ్రత్తపడాలి. కోపం వచ్చే పరిస్థితి ఏర్పడినా అదుపులో పెట్టుకోవాలి. అదుపులో పెట్టుకొనక విచ్చలవిడిగా వదలినప్పుడు చాలా ప్రమాదమునకు గురికావలసి వస్తుంది. క్రోధము వచ్చినప్పుడు ఆ స్థానాన్ని వదలి లోపలికి వెళ్ళు. లేక చల్లని నీళ్ళు ఒక గ్లాసెడు త్రాగి ఒకచోట కూర్చో. లేక ఒక మైలు దూరం వేగంగా నడుపు. లేదా నిలువుటద్దం ముందుకు పోయి నిలువు. అప్పుడు క్రమేణా నీ కోపం చల్లారిపోతుంది. ఎవరిపైన నీకు కోపం వచ్చిందో ఆ వ్యక్తి ఎదుట మాత్రం నిలవవద్దు. కారణమేమనగా, కోపమునకు హద్దులులేవు. క్రోధాగ్ని జ్వాలలు మండిపోతుండడంచేత మనలోని రక్తం ఉడికిపోతుంది. మళ్ళీ ఆ వేడి తగ్గడానికి మూడు నెలలు తీసుకొంటుంది. ఈ మూడు నెలలలో నరములన్నీ బలహీనములైపోతాయి. రక్తములోని సెల్స్ అన్నీ భస్మమైపోతాయి. జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోతుంది. త్వరగా వృద్ధాప్యం ప్రారంభమవుతుంది. ఈనాడు మన వికారాలకంతా మూలకారణం కోపమే. అందుచేత నిరంతరము నవ్వుతూ ఉండడానికి ప్రయత్నించు. చిరునవ్వు దైవత్వాన్ని నిరూపిస్తుంది. కోపము వచ్చినప్పుడు భగవత్సంబంధమైన గానము చేయి. కుటుంబమంతా చేరి ఉదయం, సాయంకాలం కనీసం రెండు నిమిషాలైనా భగవత్ ధ్యానము చేయడానికి ప్రయత్నించాలి.

ఏ సంవత్సరమైతేనేమి!

సంవత్సరములు మనకు ప్రధానము కాదు. మన హృదయ పరివర్తన చాలా ప్రధానము. మన హృదయమునందు పవిత్రమైన భావాలు అభివృద్ధి కాకుండిన ఎటువంటి సంవత్సరములైనా మనకు విరుద్ధంగానే ఉంటాయి. మన దృష్టిని నిరంతరము బహిర్ముఖముగా అభివృద్ధిపరచుకోరాదు. ఉన్నది ఒకటే అయినప్పటికీ రెండుగా మనకు గోచరిస్తున్నాయి. ఒకటి జీవుడు, రెండవది దేవుడు. బహిర్దృష్టి జీవుడు. ఇది మరుపు. అంతర్దృష్టి ఎరుక. ఇదే దేవుడు. యోగమున్నచో భోగాన్ని ఆశించరు. యోగము, భోగము పరస్పర విరుద్ధమైన తత్త్వములు. ఐతే, త్యాగభావంతో చేసిన భోగము యోగముగానే రూపొందుతుంది. త్యాగాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. త్యాగము మానవునికి పెద్ద సుగుణము. ఈ సుగుణము మానవునియందు లేకుండిన తాను ఒక రోగిగానే రూపొందుతాడు. త్యాగము స్వార్థమును నిర్మూలము చేస్తుంది. స్వార్థము ఉండినంతవరకు పరార్థము మనకు అర్థముకాదు. స్వార్థము కలవాడు పరమును పొందలేడు. సోదర మానవులను ఆదుకోవడానికి కృషిచేయాలి. విశాలమైన హృదయాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. సంకుచితత్వాన్ని దూరం నెట్టాలి. ముక్తి నిమిత్తమై కూడా స్వార్థాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోరాదు. కేవలం “నా ముక్తి” అనుకుంటే “ముక్తి లేదు” అని అర్థము. అనగా, “నాకు మాత్రమే ముక్తి రావాలి” అనుకునేవానికి ఏమాత్రము ముక్తిరాదు.

ప్రేమను పెంచుకోవటంచేత క్రోధము తానే అణగి పోతుంది. కోపము వచ్చినప్పుడు పక్కున నవ్వు. అధికంగా మాట్లాడవద్దు. అధికంగా మాట్లాడేటప్పటికి మాటకు మాట పెరుగుతుంది. మనము ముఖ్యంగా అలవరచుకోవలసినదేమంటే, శాంతమును పెంచుకొని కోపమును అణచుకొని విశాలమైన భావాన్ని

అభివృద్ధిపరచుకోవడం. ఏవి మానవుని విలువలు? సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, అహింస - ఇవే మానవుని పంచప్రాణములు. వీటిలో ప్రేమ ప్రధానమైన ప్రాణము. ప్రేమే సత్యము, ధర్మము, శాంతి, అహింసలలో అంతర్వాహినిగా ప్రవహిస్తుంది. ఎట్లా ప్రవహిస్తుంది? ప్రేమ మన తలంపులతో (Thoughtsతో) చేరినప్పుడు అది సత్యస్వరూపాన్ని ధరిస్తుంది. భావము (Feeling)లో చేరినప్పుడు శాంతిస్వరూపాన్ని, క్రియ (Action) లో చేరినప్పుడు ధర్మస్వరూపాన్ని ధరిస్తుంది. ప్రేమను understanding చేసుకొంటే ఇదే అహింస అయిపోతుంది. అనగా, ప్రేమయొక్క అవగాహన అహింసరూపాన్ని ధరిస్తుంది. కనుక, నీకు కోపం వచ్చినప్పుడు ప్రేమను తలచుకొంటూ రా. తక్షణం శాంతి ఏర్పడుతుంది. ఈవిధంగా మానవత్వాన్ని మనం పెంచుకోవాలి. క్రోధము, ద్వేషము రాక్షస గుణములు. అసూయ అంతకంటే మరింత పెద్ద రాక్షసి. ఇలాంటి రాక్షసత్వంతో స్నేహం పెట్టుకోకుండా సాధ్యమైనంత వరకు దయ, ప్రేమలతో జీవితాన్ని పెంచుకోవాలి.

ఎవరైనా నిన్ను దూషించారనుకో, దానివలన నీకు కలిగిన నష్టమేముంది? శాంతంగా బయటకు వెళ్ళిపో. తిరిగి నీవూ దూషణ చేస్తే వాడూ, నీవు ఇద్దరూ ఒకటే అయిపోతారు. ఇతరులు దూషించినా నీవు సహించుకున్నప్పుడే గొప్పవాడవవుతావు. వాడు దూషించడం తప్పునుకొన్నప్పుడు తిరిగి నీవూ దూషిస్తే నీదీ తప్పే అవుతుంది కదా! ఇంక నీవు మంచివాడవెట్లవుతావు? కనుక, నీవు మంచివాడివి కావాలనుకుంటే వాడు చేసిన పొరపాటును నీవు చేయకుండా ఉండు. ఏది చెడ్డది అని అనుకుంటావో నీవు అది చేయకుండా ఉండు. ఇలాంటి పవిత్రమైన గుణములు ఈ సంవత్సరమే కాకుండా జీవితమంతా పెంచుకోవడానికి తగిన కృషి చేయాలి.

Awareness is life. అన్నిటిని తెలుసుకోవటమే జీవితం. అన్నీ తెలుసుకోవాలి. మంచిని స్వీకరించాలి. మంచికొరకు త్యాగం చేయండికాని చెడ్డకు త్యాగం చేయకండి. మంచిని పెంచుకోండి, చెడ్డను త్రెంచుకోండి. మనమేమి చేసినప్పటికీ ముందు దాని ఫలితాన్ని అనుభవించవలసివస్తుంది. నీరు త్రాగిన చెట్టు పూలు విరియక తప్పదు. అయితే, పూచిన పూవులన్నీ కాయలు కావు. కాసిన కాయలన్నీ పండ్లు కావు. కాని పండిన ప్రతి పండు కూడా చెట్టు నుంచి దూరమైపోవలసిందే: మనము చెడ్డ పనులు చేస్తే చెడ్డ ఫలమే వస్తుంది. ఈ చెడ్డ ఫలము మానవత్వాన్ని నిర్మూలం చేస్తుంది. ఈ చెడ్డఫలములో ఉండే విత్తనాలు తిరిగి మొక్కలుగా బయల్దేరుతాయి. కనుక, చెడు మన హృదయంలో ఏమాత్రం చొరకుండా మనము చూచుకోవాలి.

ఈ సత్యాన్ని మనము ఈనాడు గుర్తించుకున్నామంటే ఏ సంవత్సరమైనా మనలను ఏమాత్రం బాధించదు. క్రోధము నరికట్టాలంటే కొంత మౌనాన్ని కూడా పాటించడం మంచిది. అనగా వాక్కుంధం చేసుకోవటం చాలా మంచిది. తలంపులు వచ్చినప్పటికీ బయటికి వచ్చే పదములనైనా అదుపులో పెట్టుకోండి. మనిషంటే మనస్సే. మొట్టమొదట మనసునే అరికట్టుకున్నామంటే చర్యలుకూడా చక్కబడతాయి.

మితభాష అతిహాయి, అతిభాష మతిహాని. కనుక, మితభాషను నేర్చుకోండి. ఆ మితభాషకూడా ఆనందమైనటువంటి చిరునవ్వుతో మాట్లాడాలి. ముఖంమీద కోపము తాండవమాడకూడదు.

కర్మఫలం చెడ్డగా ఉండినప్పుడు కర్రను పట్టుకున్నా పామైపోతుంది. కర్మఫలమును మాత్రం తప్పించడానికి వీలుకాదు. జాగ్రత్తగా మనం మెలగుతూ వచ్చి నట్లయితే చెడుకర్మ చేయకుండా తప్పించుకోవచ్చు.

కర్మ దాటవశమా నరుడా! కర్మ దాటవశమా!
 ఘనపారంబులు చదివినగానీ
 కులదేవతలను కొలచినగానీ
 కారడవులకే పోయినగానీ,
 కఠిన తపస్సులే చేసినగానీ || కర్మ దాట||
 చిన్నచెలమలో ముంచిననైనా
 ఎన్ని సముద్రముల్ నించిననైనా
 కడవెంతోరా నీరంతేరా
 కావాలన్నను ఎక్కువ రాదురా || కర్మ దాట||

పాపకర్మలు చేసి పుణ్యముగా మార్చుకోవాలంటే మాత్రం సాధ్యం కాదు. అయితే, దానవత్వాన్ని సైతం దైవత్వంగా మార్చుకోవడానికి మనం ప్రయత్నించ వచ్చు.

(1985 ఉగాది దివ్యోపన్యాసమునుండి)

❖ సాధనను వాయిదా వేయకు ❖

కష్టములు, దుఃఖములు అనునవి ఆకసమున సంచరించు మేఘములవంటివి. అవి శూన్యాకాశమునకు ఏవిధముగనూ హాని చేయలేవు. ఈ క్షణమునుండి నీ కర్తవ్యము నెరవేర్చు. ఈరోజు ఆరగించవలసిన విందును రేపటికి వాయిదా వేయవు కదా! అదేవిధముగా, ఈ రోజునుంచే ఆధ్యాత్మిక సాధనతో నీ మనస్సుకి శిక్షణ ఇవ్వు. రేపటి దినమనునది వచ్చునో రాదో ఎవరికెరుక?! అందువలన ఆలసింపకుము. నీ ప్రయత్నములో వచ్చు ఆటంకములను అధిగమించి ముందుకు పురోగమించు. ఇదే నీ కర్తవ్యము. - బాబా

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (40వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“అపః పీతాస్త్రేధా విధీయన్తే తాసాం యః స్థవిష్టో ధాతుస్తస్మాత్రం
భవతి యో మధ్య మస్తల్లోహితం యోజిష్ఠః సప్రాణః”

(ఛాందోగ్య ఉపనిషత్)

మనం త్రాగిన నీరు మూడు భాగాలుగా విభజింపబడుతోంది. నీటిలో ఉండే స్థూలభాగం మనం విసర్జించే మూత్రం. ఇది స్థూల ధాతువు. మధ్యభాగంగా ఉండే ధాతువు రక్తం అవుతోంది. సూక్ష్మధాతువు ప్రాణం అవుతోంది. జలం ప్రాణశక్తిని పెంచడానికి ఎంతగానో ఉపయోగిస్తుంది. మంచి నీరు మన దేహానికి తగినంతగా త్రాగితే మనలో మంచి ప్రాణశక్తి వస్తుంది. చాలామంది మంచినీరు త్రాగే విషయంలో చాలా అశ్రద్ధగా ఉంటారు. ఇది అనారోగ్య లక్షణం.

అసలు జీవం ఆవిర్భవించినది నీళ్ళలోనే. మన శరీరంలో 70 శాతం నీరు ఉంటుంది. ఆ నీటి శాతాన్ని మనం అలాగే పరిరక్షించుకుంటూ రావాలి. అసలు మనము అనారోగ్యం పాలు కావడానికి మొదటి మెట్టు మన శరీరానికి అవసరమైనంతగా నీటిని తీసుకోకపోవడమే. అందుకు ఫలితంగా కేన్సర్, ఆస్తమా, గుండెజబ్బులూ, కిడ్నీలో రాళ్ళూ, మలబద్ధకంవంటి జబ్బులు సంక్రమిస్తాయి. కాఫీ, టీ, కూల్‌డ్రింక్స్, జ్యూసెస్ వంటి ద్రవ పదార్థాలు తీసుకుంటూ, నీటిని తక్కువగా వాడినా ఫరవాలేదు అనుకుంటారు చాలామంది. కానీ, అది సరికాదు. కాఫీలోని ‘కెఫిన్’కు శరీరంలోని నీటిని పీల్చుకునే గుణం ఉంది. శరీరంలో ఉన్న ద్రవాలకన్నా పళ్ళరసాలు ఎక్కువ సాంద్రతను కలిగి ఉంటాయి కనుక, వాటిని త్రాగగానే శరీరంలోని నీరు అందులోకి పీల్చబడి, శరీరంలో

సామాన్యంగా ఉండవలసిన నీటిపరిమాణం తగ్గిపోతుంది. అలాగే జీర్ణమైన పోషక పదార్థాలను శరీరంలోని అన్ని భాగాలకూ అందజేసేటందుకు నీరు ప్రధాన పాత్ర పోషిస్తుంది. నీటి శాతం ఏమాత్రం తగ్గినా శరీరం రోగగ్రస్తమవుతుంది.

చాలామంది ఆహారం తీసుకునే సమయంలో ఎక్కువగా నీళ్ళు త్రాగుతూ ఉంటారు. అది మంచి అలవాటు కాదు. భోజనానికి అరగంట ముందు, భోజనం చేసిన గంటన్నర తరువాతా గ్లాసు, గ్లాసు నీళ్ళు త్రాగితే జీర్ణమైన పోషక పదార్థాలు రక్తంలోకి పీల్చుకోబడి శరీర భాగాలకు శక్తిని అందిస్తాయి. ఇది జగమెరిగిన సత్యం. కానీ, భావిభారత పౌరులుగా రూపుదిద్దుకునే పిల్లల విషయంలో కూడా ఆరోగ్య పరిరక్షణగురించి తగిన సూచనలను ఇచ్చే ఓపికా, సమయమూ నేటి అధ్యాపకులకూ తల్లిదండ్రులకూ ఎలాగూ లేవు. కనీసం త్రాగే మంచి నీటి విషయంలోనైనా పిల్లలకు తగిన అవగాహనను కలిగించలేకపోవడం, అలక్ష్యంగా ప్రవర్తించడం, స్వామికి అసంతృప్తిని కలుగజేస్తూనే ఉంటుంది.

ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవలసిన పద్ధతులనూ, బాధ్యతలనూ చాలావరకు విస్మరిస్తున్న మనము దేహాన్ని దేవాలయమని మరచిపోతున్నాము. అంతర్యామిని విస్మరిస్తున్నాము. అందుకే స్వామి మన హృదయాలను ప్రక్షాళన చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆరోగ్యమునకు ఆహారము ఎంత అవసరమో దేహ పరిశుభ్రత కూడను అంతే అవసరము. ఐతే, పూర్వకాలమునందు యోగులూ, ఋషులూ మహాపరిత్యాగులుగా ఉండి, దేహభ్రాంతి లేక ఇంద్రియ నిగ్రహముతో తపము ఆచరించుటవలననే, వారి ఆరోగ్యమూ ఆయుషూ అభివృద్ధి చెందినవని తెలుసుకోలేక, అధికారము లేకుండానే వారిని అనుకరిస్తున్నాము. బలహీన హృదయాలకు అనుకరణ అపాయాన్ని కలిగిస్తుంది. ఈశ్వరుడు విషము త్రాగాడని మనం త్రాగితే ఫలితమేమవుతుంది? సామాన్యులు ధ్యాన సాధనవలననే విజయమును సాధించగలరు. దేహమును నిర్లక్ష్యము చేయడము చాలా పొరపాటు. దేహము వచ్చినది దేవునికొరకేగాని డాక్టర్ల కొరకు కాదు.

దేహమును సత్కర్మలచేత, మనస్సును సద్భావములచేత, ఆరోగ్యంగా, అందంగా ఉంచుకోవాలి. పూర్వము మనుష్యులు ప్రకృతి సంబంధమైన మందులూ, చికిత్సల ద్వారా ఆరోగ్యమును రక్షించుకొనేవారు. కానీ, ఈనాడు మందులూ మాత్రలూ ఇంజెక్షన్లూ ఆపరేషన్లూ ఎక్కువైపోయాయి. వీటివలననే జబ్బులు నయమవుతూ యనుకోవడం పిచ్చి భ్రాంతి. డాక్టర్లవలనా మందులవలనా ఆరోగ్యము కుదుటపడుతుందన్నది నిజమే అయితే, పోయినవారందరూ జీవించి ఉండేవారే కదా!

ఇంక డాక్టర్ల విషయానికి వస్తే, రోగులకు చెప్పిన నీతులు వాళ్ళు పాటిస్తున్నారా? దేనివలన ఆరోగ్యము చెడిపోతుందని ఇతరులకు బోధిస్తున్నారో ఆ దుర్భ్యాసాలన్నీ కొందరు డాక్టర్లలోకూడా ప్రబలంగా ఉన్నాయి. మత్తుమందులు తీసుకుంటే ఆరోగ్యం పాడైపోతుందని చెప్తున్న డాక్టర్లే కొందరు మత్తుమందులకు బానిసలైపోతున్నారు. అపహాస్యం పాలవుతున్నారు.

అంతేకాదు. ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రములుగా భావింప బడుతున్న ప్రదేశాలలో కూడా సరైన మార్గదర్శకులు కనిపించడం లేదు. మాటలే తప్ప వారిలో ఆచరణ శూన్యంగా ఉంటున్నది. ఆరోగ్యపరంగా, ఆధ్యాత్మిక పరంగా, సేవాతత్పరతతో మార్గదర్శకులుగా ఉండవలసిన వారు నైతిక విలువలను కోల్పోయి, అనారోగ్యవంతులై, సమాజాన్ని భ్రష్టుపట్టిస్తున్నారు. అటువంటివాళ్ళకోసం, వాళ్ళ శిక్షణలో బలైపోతున్న అమాయకుల ఆరోగ్య ప్రగతికోసం ప్రత్యక్షంగానూ, పరోక్షంగానూ కూడా దశాబ్దాల తరబడి బోధిస్తూనే ఉన్నారు స్వామి.

“ఈనాడు అన్నిటికన్నా అత్యవసరమైనటువంటిది పిల్లల ఆరోగ్యము. వర్ధమాన దేశాలలో ఉన్నవారి పరిస్థితులు చాలా హీనముగా ఉన్నాయి. తినుటకు తిండి లేక, కట్టుటకు బట్టలేక, ఉండుటకు ఇల్లులేక పిల్లల ఆరోగ్యము చాలా క్షీణించిపోతోంది. అనారోగ్య కారణాలవల్ల దినమునకు నలభై వేలమంది పిల్లలు మరణిస్తున్నారు. సంపన్న దేశాలవారు వీరి ఆరోగ్యాభివృద్ధి కోసం పాటుపడవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. బలహీనులు, శక్తిహీనులు అయిన బాలబాలికలను పోషించడానికి శ్రీమంతులు ముందుకు రావాలి.

అధ్యాపకులుకూడను తమకోసమే పిల్లలకు బోధిస్తున్నామనీ, తమకోసమే బిడ్డల ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షిస్తున్నామనీ ఏకాత్మభావనతో ప్రేమపూర్వకంగా విధులను నిర్వహించాలి. తల్లిదండ్రులలో లోపించిన శుభ్రతా, ఉపాధ్యాయులలో లోపించిన బాధ్యతాయుతవర్తనా పిల్లలకు అనేక వ్యాధులు సంక్రమించేలా చేస్తున్నాయి. పిల్లలనేగాక పెద్దవాళ్ళను కూడా ఇబ్బంది పెట్టే వ్యాధి ఉబ్బసం. ఆయాసం, ఊపిరితిత్తులలో గురక, పిల్లికూతలు, అస్మావ్యాధి లక్షణాలు. ఊపిరితిత్తులలోకి గాలిని తీసుకు వెళ్ళే భాగాలు బాగా కుంచించుకుపోవడంవలన, ఊపిరితిత్తులలో జిగట ఉత్పత్తి అవడంవలన ఉబ్బసం వస్తుంది. ఊపిరి తీసుకోవడం కష్టమైపోతుంది. కఫంతో కూడిన దగ్గు ఉంటుంది. ఎలర్జిక్ ఈ వ్యాధి వస్తుంది. వంశపారంపర్యంగా కూడా ఈ వ్యాధి రావచ్చు. ఇంట్లో పరిశుభ్రత లోపించినా, దుమ్ము ధూళి, పెంపుడు జంతువులవలనకూడా ఎలర్జిక్, తద్వారా ఉబ్బసం వస్తుంది. ఇంటిని పరిశుభ్రంగా ఉంచే బాధ్యత పెద్దవాళ్ళది. ఆ ఇంగితం వారిలో లోపించినప్పుడు పిల్లలూ, పిల్లలతోపాటు వాళ్ళూ అనారోగ్యానికి గురికావలసివస్తుంది. కుక్కలూ, పిల్లలూ వంటి పెంపుడు జంతువులూ, కోళ్ళూ, పావురాలూ వంటి వాటితో సన్నిహితంగా ఉండడమూ, వాతావరణ కాలుష్యమూ ఉబ్బసాన్ని సంక్రమించేలా చేస్తాయి. ఎలర్జిక్ రావడానికి కారణభూతమైనవాటిని గుర్తించి, వాటిని దూరం చేయాలి. మానసిక ఒత్తిడి, ప్రతి

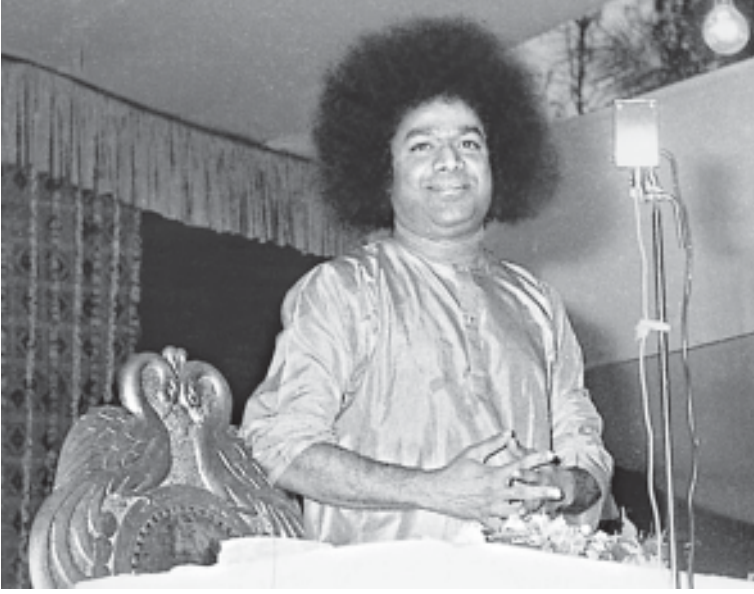
చిన్న విషయాన్నీ భూతద్దంలో చూసుకుని బాధపడే మనస్తత్వం ఏ విషయాన్నీ, 'పాజిటివ్'గా తీసుకోలేక ఉద్వేగానికీ, ఉద్రేకానికీ లోనయ్యే మానసిక స్థితిగతులూ ఉబ్బసం తీవ్రతను పెంచి నివారణకు దూరం చేస్తాయి. మానసికమైన, శారీరకపరమైన ఆరోగ్య నియమాలను పాటిస్తే డాక్టర్ల అవసరమే ఉండదంటారు స్వామి. అనారోగ్యపు లోతులలోకి వెళితే అంతుచిక్కని వ్యాధులు ఎన్నో! చికిత్సలకుకూడా లొంగని రుగ్మతలు ఎన్నో! చింతలకు దూరమై అనన్యభక్తి భావనను సొంతం చేసుకుని, నిర్మల భక్తిభావంతో నిష్కామంగా ఉండగలగడమే మానవ జీవితంయొక్క సార్థకత. సాధన ద్వారా సాధించలేనిది లేదు. వెదురుముక్క అనంతమని అధరాలనే సొంతం చేసుకుంది. నెమలి ఈక జగన్నాథుని శిరస్సుపైననే స్థిరమై నిలిచింది. ఒకటి శరణాగతి తత్త్వంవలన, రెండవది నిష్కామ అంతరంగంవలన. దైవానుగ్రహం అనన్య భక్తివలననే సుసాధ్యమంటారు స్వామి. "అన్యచింతలు లేని భక్తి అనన్య భక్తి. 'నీవే తప్ప నితః పరంబెరుగ'" అన్నట్లుగా భగవంతుని తప్ప అన్యమును ఏమాత్రము మనము ఆశించరాదు. "సతతం యోగినః" అన్నది గీత. నిరంతరమూ త్రికాలములలోనూ యోగిగానే ఉండాలి. భోగిగా, రోగిగా మారరాదు. ఇది కష్టంతో కూడినదని నిరుత్సాహపడకూడదు. సాధనవలన సుసాధ్యమవుతుంది - ఇది శ్రీ భగవాన్ ఉవాచ. ❖

భోజన సమయంలో చేయతగనివి

శ్లో॥ భుంజానో న బహు బ్రూయాత్, న నిందేదపి కంచన
జుగుప్సితకథాం నైవ, శృణుయాదపి వా వదేత్

భోజన సమయమున అధికముగా మాట్లాడరాదు. పరనిందాప్రసంగము అసలే కూడదు. అసహ్యకరమైన కథాప్రసంగములను చేయరాదు, విననూ రాదు.

(సూక్తిముక్తావళి)

కవీనాం కవి: (28)

సర్వం సాయిమయం

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

“ఉన్నదియదియని చెప్పంగలరుగాని

లేనిదియని చెప్పంగలేరు సుమ్మి

ఉన్నదొక్కటే దైవంబు ఎన్నటికిని

లేనిదయ్యను లోకంబు కానరయ్య” - బాబా

నిజమే! మన కళ్ళకు కనబడినదే సత్యమనుకుంటాము. ఏదైనా చెబితే నమ్మకము కలుగదు. కళ్ళతో చూస్తేనే నమ్ముతాము. ఈ భౌతిక దృష్టికి అలవాటుపడిన మనము భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు చెబుతున్న ఈ పద్యముయొక్క అంతరార్థమును గ్రహిస్తే “కంటికి కనిపించట్లేదు కనుక ‘లేదు’ అనే వాదనకు కనువిప్పు కలుగుతుంది. అన్నిటికి భౌతిక వాదన ముడిపెడితే అన్నీ చిక్కుముడులే మిగులుతాయి.

ఉదాహరణకు గాలి కనబడదు. కనబడదని లేదంటే మూర్ఖులము. విద్యుత్తు కనబడదు. కానీ, ప్లగ్ లో వేలు పెడితే దాని ప్రతాపం కనబడుతుంది. నిప్పు చల్లగా ఉంటుంది, మంచు వేడిగా ఉంటుందని ఎవరైనా అంటే వారివైపు జాలిగా చూస్తాము. వాటి గుణములు కంటికి కనబడకపోయినా పేరు వినగానే వాటి అనుభూతులు మన మనస్సులో వెంటనే స్ఫురిస్తాయి. దీనికి కారణము ఏమిటి? ఇవన్నీ అనుభవజ్ఞానమునకు సంబంధించినవి. ఈ అనుభవ జ్ఞానము మనకు ఎప్పుడు కల్గిందని ప్రశ్నించుకుంటే వాటిగురించి స్వయముగా పరీక్షించుకున్నాముగనుక వాటి పేర్లు వినగానే వాటి గుణముల అనుభవము రక్కున స్ఫురిస్తుంది. దీనిని బట్టి ఏమి అర్థమవుతోంది? అన్నిటి కన్నా “అనుభవ జ్ఞానము” ఒక్కటే సరియైన విద్య అని అర్థమవుతోంది.

“ఉన్నదియదియని చెప్పంగలరుగాని లేనిదియని చెప్పంగలేరు సుమ్మి” అంటున్నారు స్వామి. ఇది మన మనస్సులో వేళ్ళూనుకుపోయిన సాకార భావనను సరిచేసుకొమ్మని భగవాన్ చెబుతున్న ఉపదేశము. ఉదాహరణకు మనము కళ్ళుమూసుకుని స్వామిని తలుచుకుంటే మనకు స్వామియొక్క చిత్రము కనబడుతుంది. అదికూడ మనము మొట్టమొదట వారిని ఎప్పుడు ఎక్కడ ఏవిధముగా దర్శనము చేసుకున్నామో అవిధముగానే వారిని తలుస్తాము. ఉదాహరణకు, పూర్వపు రోజుల్లో స్వామితో కలసి కల్పవృక్షము ఉన్న కొండపైకి ఎక్కి మరియు చిత్రావతీ తీరంలో ఆడుతూ పాడుతూ

రోజులు గడిపిన భక్తులున్నారు. వీరికి ధ్యానములో ఆ యుక్తవయస్సునుండి రకరకముల వయస్సులవరకు స్వామి దర్శనము జరుగుతుండవచ్చును. మరికొంతమంది భక్తులు భగవాన్ యొక్క 60వ సంవత్సరపు పుట్టిన పండుగకు పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు మొట్టమొదటి దర్శనము పొంది ఉండవచ్చును. వారికి అప్పటినుండి మాత్రమే వారి స్వరూపము గుర్తుండిపోతుంది. వీరికి ధ్యానములో 60 సంవత్సరముల వయస్సునుండి వివిధ వయస్సులవరకు దర్శనము కలుగుతుండవచ్చునుగాని, 20 సంవత్సరముల యుక్తవయస్సులో ఉన్న భగవాన్ దర్శనము ఊహకు రాదు. అంటే, మన మనస్సులో మన మొదటి దర్శనమును బట్టి శ్రీ సత్యసాయియొక్క దివ్య రూపము ముద్రపడిపోతుంది.

ఇంకొక ఉదాహరణను కూడ ఇక్కడ చెప్పుకోవచ్చును. శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి అనగానే మనకు మనస్సులో సకల ఆభరణములతో నిలబడిన మూడు నామాల నిండు విగ్రహము స్ఫురిస్తుంది. లేదా పంచారామాలు అనగానే పొడవాటి తెల్లటి స్తంభమువంటి లింగము గుర్తుకు వస్తుంది. దీనికి కారణమేమిటి? మనము ఏరకముగా దర్శనము చేసుకున్నామో ఆవిధముగా మనస్సులో ముద్రపడిపోతుంది. కాశీలోనున్న శ్రీవేంకటేశ్వరుని, తిరుపతిలో ఉన్న విశ్వనాథుని దర్శించుకున్నామని ఎవరితోనైనా చెబితే, వీడికి మతి పోయింది అంటారు.

చివరకు మనమెంత భౌతికదృష్టికి అలవాటు పడ్డామంటే ఆశీయుజములో అమ్మవారిని, కార్తీకములో కైలాసవాసుడిని, మార్గశిరములో మహావిష్ణువుని మాత్రమే అర్చించాలనే అలవాటులో పడ్డాము. పొరపాటున శనివారము బాబా గుడికి వెడితే, 'ఈ రోజు గురువారము కాదుగదా' అని అడిగే భక్తులుకూడ ఉన్నారు. ఇటువంటి భౌతికదృష్టికి అలవాటుపడిపోతూ భక్తి, దైవము అంటే ఏదో ఒకరకమైన చక్రములో ఇమిడిపోయి పరిమితులతో మతులు పోగొట్టుకుంటున్న మనకు ఈ పద్యముద్వారా సరియైన దారిని చూపుతున్నారు భగవాన్ బాబా. ఈ పద్యముద్వారా సాకారము అనే ప్రాకారములో ఉండిపోకుండా బయటకు వస్తేనే మన జన్మ సాఫల్యమవుతుందని చెబుతున్నారు.

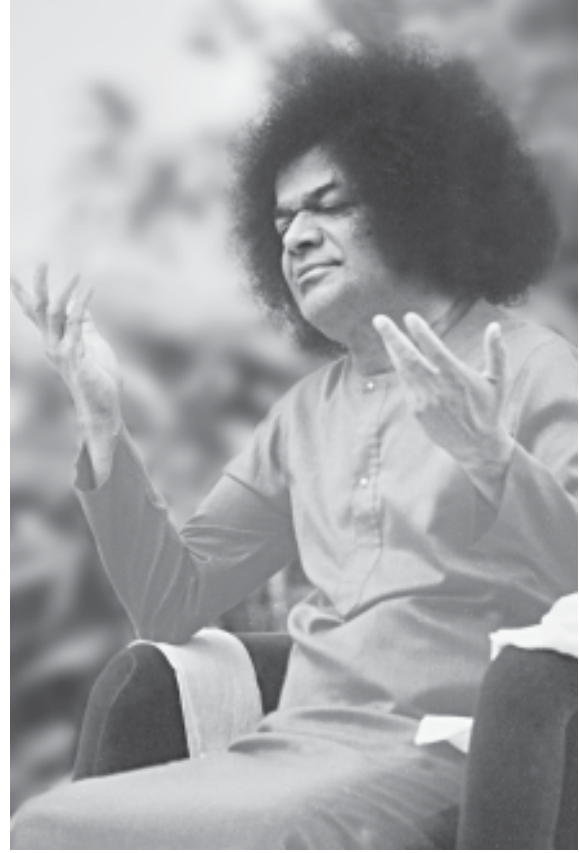
“ఉన్నదియదియని చెప్పంగలరుగాని” అని స్వామి చెబుతున్న ఈ వాక్యము చదవగానే ఇది భౌతిక వాదన సమర్థించే నాస్తికవాదులకొరకు మాత్రమేగాని, మన గురించి కాదు అనుకుంటే పెద్ద పొరపాటు. ఆస్తికులము అనుకునే మనకు వారికన్నా ఎక్కువ అనుమానాలు, సంశయాలు. నిజమునకు మనకు భక్తియంటే పూజలు పునస్కారములు మాత్రమే గుర్తుకు వస్తాయి. భగవంతుణ్ణి మనం దేవాలయాలకి, పుణ్యక్షేత్రాలకి మాత్రమే పరిమితం చేస్తున్నాము. దీనిని భక్తిగా భావించడము ఏమాత్రము సమంజసము? అని ఆలోచించాలి. మన దైవము, గురువు అయిన భగవాన్ బాబావారి దివ్యబోధనల సారాంశము మొత్తము అద్వైతము తప్ప వేరు తత్వముండదు. 'ఉన్నది ఒక్కటే', 'అందరూ ఒక్కటే' అన్నది వారి ఉపదేశము. 'ద్వైతము' అనే చక్రమునుండి బయటపడమని చెప్తున్నారు. కానీ, మనము ఎన్నో ఎండ్లుగా స్వామిని కొలుస్తూ తెలుసుకున్నది ఏమిటి? సాధించిన పురోగతి ఏమిటి? అని మనల్ని మనము ప్రశ్నించుకుంటే మనలో మంచి తర్కము తప్పకుండా మొదలవుతుంది.

మన కళ్ళకు కనబడేది ప్రతీది వాస్తవము. దీనిని ఎవరూ కాదనలేరు. ఐతే, ప్రతీదానికి మూలకారణము ఒకటి ఉంటుందని ఆలోచిస్తే మనకు మనోవికాసము కల్గుతుంది. ఉదాహరణకు మల్లెపూలు, సంపంగి, గులాబి మొదలగు పువ్వులు సువాసనా భరితముగా రంగులతో చాలా అందముగా ఆహ్లాదమును కల్గిస్తూంటాయి. మొగలి పూవు, నైట్ క్వీన్ మొదలగు పూలు ఉన్న ప్రాంతాల్లో తిరుగుతుంటే మన మనస్సు ఆహ్లాదముగా, ఆనందముగా ఉంటుంది. అదేవిధముగా రకరకాల మధుర ఫలాలు మార్కెట్లో మిలమిల మెరిసిపోతుంటే వెంటనే కొంటాము, తిని ఆస్వాదిస్తాము. ఇది మనకు సర్వసాధారణము. ఇంతకు మించి మనకు వేరే భావన కలుగదు. ఇందులో వేరే భావన ఏముంటుంది?! అనిపిస్తుంది. ఇవి ఎక్కడి నుండి వచ్చాయని ప్రశ్నిస్తే, ఫలానా ఊరులోని తోటల నుండి వచ్చాయని చెబుతాము. ఎవరు పండించారు? అని అడిగితే, రైతు పండించాడు, మనము తింటున్నాము, ఈ పిచ్చి ప్రశ్నలు ఏమిటి? అన్నట్లు విసుగుతో జవాబు లిస్తాము. నిజమునకు ఇవి రైతు పండించినవిగాదు,

మనము ధర పెట్టి కొన్నవి గాదు! అందుకనే భగవాన్ ఉన్నదానిని ఉంది అనగలరుగానీ ఇంతకు మించి ఆలోచన చెయ్యలేరు అంటూ ఈ పద్యమును “ఉన్నదియదియని చెప్పంగలరుగాని” అంటూ మొదలుపెట్టారు.

ఈ రంగురంగుల పువ్వులనుగాని, పండ్లనుగాని చూసినప్పుడు ఇవి ‘సృష్టి’ అనే ‘దృష్టి’ లోపించడము వలననే ఈ భౌతికవాదనను సమర్థిస్తున్నాము. అంతేగాదు, మనము రోజూ ఉదయం నిద్ర లేచి కళ్ళు తెరిచి చూసిన మొదలు ప్రతిదానిని ‘సృష్టి’గా భావించకపోడం శోచనీయం. ఈవిధమైన ఆలోచన చెయ్యడానికి పెద్దపెద్ద గ్రంథములు చదువవలసిన అవసరం లేదు. ఇదేమీ అర్థముగాని ఆధ్యాత్మిక విషయం గాదు. లౌకిక జీవనానికి అలవాటుపడిన మనకు ఇవి చిన్నచిన్న విషయములుగా అనిపిస్తాయి. నిత్యజీవితములో ప్రతీది ‘సృష్టి’తోనే ముడిపడి ఉంది. మనది అని మురిసిపోయే మన శరీరము ఒక ‘సృష్టి’. మనము నిత్యము ఉపయోగించే నిప్పు, నీరు, గాలి ఒక ‘సృష్టి’. కట్టే బట్ట ఒక ‘సృష్టి’. తినే తిండి ఒక ‘సృష్టి’. తలదాచుకునే గూడు ఒక ‘సృష్టి’. కానీ, ఇవన్నీ మన సంపాదన అనే భావనతో విర్రవీగుతున్నాయి. ఇది అజ్ఞానము మాత్రమే కాదు, ముమ్మాటికీ దైవంపట్ల కృతఘ్నత. మన ఈ అజ్ఞానమునకు జాలిపడి “లేనిదిదియని చెప్పంగలేరు సుమ్మి” మీరు అంటూ శ్రీ సత్యసాయి సున్నితముగా చెబుతున్నాడు.

మూలమును మఱచిపోకుండా ప్రతి విషయములోను ఇది ‘సృష్టి’, అది ‘సృష్టి’ అనే భావనతో చింతన చేస్తుంటే, అప్పుడు మనకు ఇంకొక విషయముపై శ్రద్ధ పుడుతుంది. “సరే, ‘సృష్టి’, ‘సృష్టి’ అంటున్నాము. ఐతే, ‘సృష్టి’ చేసినది ఎవరు? దీనికంతటికి మూలం ఎవరు?” అని శోధించడం మొదలుపెడతాము. ఈ అంతర్మథనము ఎక్కువైనకొద్దీ “లేనిదిదియని చెప్పంగలేరు సుమ్మి” అని స్వామి ఎందుకు చెప్పారో అర్థమవుతుంది. ఈ జ్ఞానము చెప్పుకున్నంత సులువుగా చిక్కేది కాదు. అలాగని అసాధ్యముగాదు. సాధ్యముగాని విషయములు స్వామి మనకు ఏనాడూ చెప్పరు, చెప్పలేదు. మన ప్రయత్నలోపమే మనకు అసాధ్యము. ఏ విషయానికైనా సాధన అవసరమని మనకు తెలుసును. ఉదాహరణకు సైకిలు త్రొక్కడము నేర్చుకునే

రోజుల్లో ఎన్నో దెబ్బలు తగులుతుంటాయి. మొదట్లో అసాధ్యమనిపిస్తుంది. కానీ, మనకున్న పట్టుదల, శ్రద్ధలతో సుసాధ్యము చేసుకుంటాము. ఎలాగైనా సైకిలు త్రొక్కడం నేర్చుకోవాలన్న ఆసక్తి మనకు శక్తినిస్తోంది. అదేవిధముగా కంటికి కనబడుతున్న ఈ ‘సృష్టి’కి కారకుడు ఎవరు? అని వెదుకుతూ వెడితే తప్పకుండా ‘కర్త’ను పట్టుకుంటాము. అప్పుడు ఇక కనబడనిది అంటూ ఏమి ఉంటుంది?! సర్వత్రా “సృష్టికర్త” తప్ప కళ్ళకు వేరే కనబడదు. అప్పుడు ఏ భేదభావముండదు. దీనిని వివిధముగా సాధన చెయ్యాలి? అనేది తెలుసుకోవాలి.

ఉదాహరణకు, మనము ఒక మేజిక్ ప్రదర్శనకు వెళ్ళినప్పుడు, మెజిషియన్ మేజిక్ చేస్తుంటే మనము ఆ ప్రదర్శనలో లీనమైపోయినప్పుడు ఆ ప్రదర్శన మనకు చాలా అద్భుతముగా, ఆశ్చర్యముగా, సహజమేమో అనిపించేరీతిగా ఉంటుంది. అదే మొదటినుండి “ఈ

ప్రదర్శన మనలను మభ్యపెట్టే ప్రదర్శన” అనే భావనతో చూడడము మొదలుపెడితే మెజీషియన్ యొక్క చర్యలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించడము మొదలుపెడతాము. అప్పుడు అవి గారడీ విద్యులుగా కనిపెడతాము. మనముకూడ ఈ కనబడే ‘సృష్టి’లో లీనమైపోవడముచేత మనకు విషయము తెలియక అంతా మనదే బాధ్యత అన్నట్లు లేనిపోనివి తెచ్చిపెట్టుకుని బాధలు పడుతున్నాము. దీనిని ఈవిధంగా కనబడేట్లు చేస్తున్నది ఎవరు? అని వెతికితే మనకు ఈ దృశ్యము అదృశ్యమైపోతుంది. దీనికంతటికీ కారణం ద్వంద్వభావములు కల ‘మనస్సు’ అని అర్థమవుతుంది. దానిని కనిపెడితే, మనము ఏ భేదమూ లేని స్వస్వరూపమైన ఆత్మగా తెలుసుకుంటాము. అప్పుడు స్వస్వరూపమైన ఆత్మయే ‘కర్త’గా గోచరిస్తుంది. అన్ని భ్రమలూ పోయి, “ఉన్నదొక్కటే దైవంబు ఎన్నటికిని, లేనిదయ్యెను లోకంబు కానరయ్య” అన్న స్వామి వాక్యము యొక్క అర్థము అవగతమవుతుంది. అందుకనే స్వామి ఎప్పుడూ తమ ఉపన్యాస ప్రారంభంలో మనలను దివ్యాత్మ స్వరూపులని సంబోధిస్తూ, మనము ఆత్మస్వరూపులమే గాని వేరుగాదు అని మనకు గుర్తు చేస్తున్నారు. అయినా మనము ఆవిధముగా ఆలోచించలేకపోవడానికి కారణం మనకు అడ్డుపడుతున్నదీ, మనలో ద్వంద్వభావాలు కలుగజేస్తున్నదీ మన మనస్సు అని తెలుస్తోంది. కానీ, వదిలించుకునే మార్గము తెలియట్లేదు. మన పరిస్థితి ఏవిధముగా ఉందంటే, మనము సాక్షాత్ ఆత్మస్వరూపుల మైనప్పటికీ మొదట చెప్పుకున్నట్లుగా “అనుభవ జ్ఞానము” లేకపోవడమువలన ఆత్మ ఎక్కడ ఉంది? ఏవిధముగా ఉంది? అనుకుంటూ శోధనలు చేస్తున్నాము. ఆత్మయే దైవము, దైవమే ఆత్మ అని స్వామి ఎన్నో సందర్భాల్లో చెప్పారు. కానీ, మనము మాత్రము దైవముకోసము అనేక మందిరములు తిరుగుతున్నాము.

దీనికి సరియైన ఉదాహరణ స్వామి చెప్పిన ఈ చిన్న కథ. ఒక శ్రీమంతుడు ఒకనాడు తమ ప్రక్క గ్రామంలో జరుగుతున్న జాతరకు వెళ్ళాడు. ఆ జాతర నుండి తిరిగి వస్తూ ఉండగా, ఒక దొంగ శ్రీమంతుని వెనుకనే బయలు దేరాడు. శ్రీమంతునితో మంచిమాటలు మాట్లాడి పరిచయం పెంచుకున్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి రాత్రికి ఒక

సత్రంలో బస చేశారు. అందరూ నిద్రపోయిన తరువాత దొంగ మేలుకొని, శ్రీమంతుని డబ్బు సంచిని కాజేయాలని బాగా వెదికాడు. ఎంత వెదికినా శ్రీమంతుని దగ్గర ఏమీ దొరకలేదు. తెల్లవారుఝామున దొంగ ఆ శ్రీమంతుని నిద్రలేపి, “ఇక్కడ దొంగలు ఎక్కువగా ఉంటారు. మీరు మీ సంచిని జాగ్రత్త చేసుకున్నారా?” అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు శ్రీమంతుడు “అవునవును, అందుకే రాత్రి నా సంచిని నీ తలగడ క్రింద పెట్టాను” అంటూ తన సంచిని దొంగ తలగడ క్రింద నుండి తీసుకున్నాడు.

డబ్బు సంచి రాత్రంతా తన తలక్రిందనే ఉన్నప్పటికీ, దొంగకు ఆ విషయం తెలియక, ఇతర ప్రదేశాలన్నిటినీ వెదికాడు. అదేవిధముగా మానవుడు తనలో అంతర్గతంగా ఉన్న ఆత్మశక్తిని గుర్తించలేక బాహ్యప్రదేశాలలో వెదకటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. మనలోనున్న దొంగయే మనస్సు. దానివలన మనము భ్రాంతులతో, ద్వంద్వ భావాలతో పరుగులు పెడుతున్నాము. మనస్సుతో స్నేహము చేస్తున్నాము. మనలోనున్న దొంగని గుర్తించలేక పోవడమే మన అజ్ఞానము. దీనివలన కంటికి కనబడినది మాత్రమే నిజమనుకుంటున్నాము. అంతర్గతముగా ఉన్న ఆత్మశక్తియే మనమని, అదే దైవమన్న సత్యమును గ్రహించలేకపోతున్నాము.

“సర్వభూతాంతరస్థాయ నిత్యముక్త చిదాత్మనే, ప్రత్యక్షైతన్య రూపాయ మహ్యమేవ నమో నమః” - “సమస్త ప్రాణులయందు నివసించువాడును, నిత్య ముక్తుడును, చిదాత్మరూపుడును, ప్రత్యక్ చైతన్య రూపుడును అగు పరమాత్మనైన నాకు నమస్కారము” అని వరాహోపనిషత్తులో చెప్పిన విషయమును స్వామి కేవలం నాలుగు వాక్యములలో మనకు చక్కగా వివరించారు. సాక్షాత్ వేదపురుషుడు ఉపనిషత్సారమును ఇంత సులువుగా చెప్పి మనకు మార్గము చూపుతుంటే మనము సాధన ప్రారంభించడానికి ముహూర్తములు చూడకూడదు.

“అక్కడ ఇక్కడ వెతుకులాట
ఎక్కడ ఏమిటో బ్రతుకుబాట
అన్నీ తెలుసను అల్లు మనస్సు
దైవము తెలియదు ఇదేమి తమస్సు” ❖

పండుగల సందేశాలు:

ఆచారాలు - అంతరార్థాలు

చంద్రమౌళి రమాదేవి

మనం జరుపుకునే ప్రతి పండుగ వెనుక ఒక కథ, అలాగే ప్రతి ఆచారము వెనుక ఒక అంతరార్థం దాగి ఉంటుందనే విషయం సర్వవిదితమే కదా! ఆ అంతరార్థం తెలుసుకున్నప్పుడే ఆ ఆచారాలను పాటించడంలో సార్థకత ఉండగలదు. ఈ సందర్భంగా మనం ఈ ఫాల్గుణ మాసంలోని పౌర్ణమినాడు జరుపుకునే 'హోలీ' పండుగ గురించి ముందుగా తెలుసుకుందాం.

హోలీ పండుగకి సంబంధించిన పౌరాణిక గాథ ఏమిటి? హిరణ్యకశిపుని సోదరి హోలిక. ఆమె అగ్నివలన దహింపబడదు. అది ఆమె పొందిన ఒక గొప్ప వరం. ఆ దానవరాజు విష్ణుభక్తుడైన ప్రహ్లాదుని కడతేర్చడానికి పలు విధాలుగా ప్రయత్నించి విఫలుడైనప్పుడు హోలిక తాను ప్రహ్లాదుని ఎత్తుకొని అగ్నిలో ప్రవేశిస్తానన్నది. అలా చేయగా జరిగినదేమిటి?

అద్భుతం! వరగర్వంతో విఙ్గవీగిన హోలిక దగ్ధమయి బూడిదగా మారింది. ప్రహ్లాదునిపై అగ్నిజ్వాలలు తమ ప్రభావం చూపలేదు. దుష్ట ప్రవృత్తి అంతమయింది, సత్యమే జయించిందని ప్రజలు ఆనందోత్సాహాలతో సంబరాలు జరుపుకున్నారు.

ఈ విజయానికి ప్రతీకగా జనులు ఫాల్గుణ పౌర్ణమినాడు 'హోలికా దహనము' గావిస్తారు. కొన్ని ప్రాంతాలలో దీనిని 'కామ దహనం'గా పేర్కొంటారు. ఈ రోజే శివుడు మూడవ కన్ను తెరువగా మన్మథుడు (కాముడు) భస్మమై పోయాడని వారి నమ్మకం.

అసలు హోలికా దహనం అంతరార్థము ఏమిటి? మనలో చెడుని నశింపజేసి మంచిని పెంచుకోవడమే కదా! స్వామివారి అవతార లక్ష్యం మానవాళిలోని చెడుని నిర్మూలించి వారిని సన్మార్గానికి మళ్ళించడమే కదా! "నీ మనస్సనే బలిపీఠంపై నీలోని దుర్గుణాలు, దురాలోచనలు, దురలవాట్లనే పశులక్షణాలను బలి ఇవ్వు" అంటారు భగవాన్. దురాశ, ద్వేషాలను, ఈర్ష్య, అసూయలను ఏవైతే పెరిగి

పెరిగి ఏదో ఒకనాడు మనల్ని నాశనం చేస్తాయో వాటిని మనం ఎందుకు పట్టుకుని వేళ్ళాడడం? వాటిని అర్పిస్తే స్వీకరించడానికి ఎంతో ప్రేమగా ఎదురుచూస్తున్న కరుణాసముద్రుడు మనకి అందుబాటులో ఉండగా ఇంక జాప్యం చేనికి?

హోలికా దహనం అయిన మరుసటి దినం రంగుల పండుగ. చిన్నా-పెద్ద, పేద-ధనిక భేదాలు లేని వాతావరణంలో ఎంతో ఉత్సాహంగా రంగులు చల్లుకుంటారు. ప్రశాంతి నిలయంలో బీహార్ ప్రాంతం నుంచి వచ్చే సాయి భక్తులు ఈ సందర్భంగా సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తారు.

స్వామివారి అవతార దివ్యతత్త్వంలో ప్రాముఖ్యతని సంతరించుకున్న రంగులేమిటో, అవి అందించే సందేశా లేమిటో గమనిద్దామా.

స్వామి ధరించే 'రోబ్' త్యాగానికి ప్రతీక అయిన కాషాయరంగులో ఉంటుంది. త్యాగానికి సాకార రూపమైన స్వామివారి నిఘంటువులో 'నేను, నాది' అనే పదాలకి తావే లేదు కదా!

సాయి భగవానుని 'శ్వేతసైన్యం'గా సంబోధింపబడే విద్యార్థులు, సాయి సంస్థలలో పనిచేసేవారు, సేవాదళ్ సభ్యులు (పురుషులు) తెల్లని దుస్తులలో కానవస్తారు. "తెల్లని వస్త్రాలు పవిత్రతను, నిర్మలత్వమును తెలియ జేస్తాయి. వైట్ డ్రెస్ పై ఏమాత్రము మురికి అయినా కనబడతుంది. దానిని వెంటనే శుభ్రం చేసుకోవాలి. అదే కలర్ డ్రెస్ వేసుకుంటే, మురికి కనబడదు. అంటే, నీలో ఉన్న మాలిన్యాన్ని కవర్ చేసుకుంటున్నావన్నమాట. అది తప్పు" అంటారు భగవాన్.

ప్రశాంతి నిలయంలో శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల భవన సముదాయాన్ని గమనించండి. ప్రముఖంగా లేతగులాబీ, నీలం రంగులలో కానవస్తాయి కదా! నీలం రంగు కరుణకి, గులాబీ రంగు ప్రేమకి చిహ్నం అనేది సర్వవిదితమే కదా! ప్రముఖ రష్యన్ శాస్త్రజ్ఞుడు ఫ్రాంక్ బోరానోస్కీ తన కిర్లియన్ కెమెరాలో మనిషి చుట్టూ ఉండే తేజోవలయాన్ని ఫోటో తీయడంలో నేర్పు సంపాదించాడు. భగవాన్ బాబావారిని అలా కిర్లియన్ కెమెరాలో దర్శించిన ఆయన స్పందన చూడండి,

“ఎవ్వరిలోనూ కనిపించని నిస్వార్థమైన ప్రేమకు సంబంధించిన గులాబీ రంగు శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిలో నాకు కనిపించింది. ఆ తేజస్సు

కనుచూపుమేర అంతటా ఒక ప్రవాహంలా అలముకొని ఉంది. ఆ గులాబీరంగు తేజస్సులో బంగారు, వెండి రంగులతో ఉన్న కాంతులు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి. నిస్సందేహంగా ఈయన పరిపూర్ణ ప్రేమమూర్తి, నడయాడే ప్రేమస్వరూపమే!”

ఆకుపచ్చరంగు సమృద్ధిని సూచిస్తుంది కదా! సాయి భగవానుడు తనను విశ్వసించినవారికి అనుగ్రహించని ఐశ్వర్యము కలదా?! జ్ఞాన సంపద, ఆరోగ్య భాగ్యము, భౌతిక సమృద్ధి, ఆధ్యాత్మిక ఖజానా, నైతిక విలువల ఖని, ఇంకా... ఇంకా...

పసుపు రంగు శుభప్రదమైనది, మంగళకరమైనది అంటారు. స్వామివారి దివ్య దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణ, నామస్మరణలే అత్యంత శుభప్రదమైనవి కదా! వీనిని మించినది వేరే కలదా!

ఇంతేకాదు. తమలో క్రమశిక్షణారాహిత్యం కానవస్తే, అహంకారం తలెత్తితే ఆగ్రహానికి ప్రతీకయైన ఎరుపు రంగుకూడా భక్తులు స్వామివారి నేత్రాలలో చూసేవారు. అది వారికి మరువలేని హితబోధగా నిలిచేది.

ఇలా అందాల హరివిల్లువంటి సాయి అవతార తత్త్వాన్ని హోలీ సందర్భంగా మరొక్కసారి భక్తి శ్రద్ధలతో స్మరించుకుందాం.

ఈ మార్చి నెల శ్రీ హేవళంబి నామ నూతన వత్సరానికి స్వాగతం పలుకుతూ నిష్క్రమిస్తున్నది. ఈ నెల 29వ తేదీన మనం జరుపుకునే ఉగాది పండుగ ప్రాశస్త్యాన్ని తెలుసుకుందాం.

చైత్ర శుద్ధ పాడ్యమితో మన కొత్త సంవత్సరం ప్రారంభం అవుతున్నది కనుక, దీనిని 'సంవత్సరాది' పండుగగా భావిస్తాము. అంతేకాదు, చైత్ర శుద్ధ పాడ్యమి రోజున బ్రహ్మదేవుడు సృష్టిని ప్రారంభించాడు కనుక, దీనిని 'యుగాది' అని అంటారు. అంటే, 'యుగస్య ఆది' యుగాది అని అర్థం. ఇంకొక పేరు ఉగాది. 'ఉగ' అనగా నక్షత్ర గమనం. నక్షత్ర గమనానికి ఆది

(ప్రారంభం), సృష్టి మొదలైన రోజు గనుక 'ఉగాది' అని ఇది పిలువబడుతున్నది.

ఈ పండుగకు సంబంధించిన మన ఆచారాలలో ముఖ్యమైన రెండు అంశాలను చెప్పుకుందాం. ఒకటి వేప ప్రసాదం, రెండవది పంచాంగ శ్రవణం.

ప్రతి పండుగవలెనే అభ్యంగ స్నానం, మామిడి ఆకుల తోరణాలు, రంగవల్లులు, ఇష్టదేవతారాధన, పిండివంటలు చేయడం మాత్రమే కాకుండా ఈ పండుగకి మనం ప్రత్యేకంగా గుర్తుపెట్టుకునేది ఉగాదిపచ్చడి, వేపప్రసాదం, లేక నింబ కుసుమ భక్షణ. ఇది షడ్రుచుల సమ్మేళనం అని అంటారుకానీ ఈ అర్థాన్ని మనం మన నిత్యజీవితానికి అన్వయించుకోగలిగితేనే ఈ అంతరార్థాన్ని మనము గ్రహించినట్లు సుమా! ఇందులోని పదార్థాలకు ప్రతీకగా నిలిచే భావాలని గమనిద్దాం.

1. బెల్లం - తియ్యదనం. అంటే జీవితంలోని మాధుర్యం. అందరూ కోరుకునేది ఇది మాత్రమే.

2. ఉప్పు - రుచికి సంకేతం. ఆహార పదార్థాల రుచిపై ఉప్పు చాలా ప్రభావం చూపిస్తుంది. తక్కువైతే రుచిగా ఉండవు. ఏమాత్రం ఎక్కువైనా భరించలేము. ఇది ఉత్సాహాన్ని సూచిస్తుంది. అలాగే ప్రతి విషయం తగిన మోతాదులో ఉండాలంటుంది.

3. వేపపువ్వు - చేదు, ఇది బాధని సూచిస్తుంది. విశేషమేమిటంటే, సాధారణంగా జనులు ఉగాది పచ్చడిలో దీనిని మాత్రమే గుర్తిస్తారు, గుర్తుంచుకుంటారు.

4. చింతపండు - పులుపు, జీవితంలో ఎగుడు దిగుళ్ళలో చూపించవలసిన నేర్పు. ఇది తమవద్ద పుష్కలంగా ఉందన్న భ్రమతో బోర్లాపడేవారి జాబితాలో చేరకుండా ఉండడం కష్టమేకాని ప్రయత్నించడం మన కర్తవ్యం.

5. పచ్చిమామిడి ముక్కలు - వగరు, కొత్త సవాళ్ళు. నిత్యం ఎదురయ్యే కొత్త పరిస్థితులలో అనుభవ జ్ఞానం ఉన్నా కొత్త పాఠాలు నేర్చుకోవలసిందే!

6. మిరపపొడి - కారం. అసహనం, ఆవేశం ఆవహించే సన్నివేశాలు, నిజమైన పరీక్షలు, మన

శాంతస్వభావానికి పలాయన వాదమే శరణ్యం అనిపించే బలహీన క్షణాలు.

ఇవన్నీ ప్రతి సంవత్సరం మనకి ఎదురవుతూనే ఉంటాయి. ఇందులో విశేషమేమీ ఉండదు. నిజమే, కాని వీటిని అత్యంత సహజంగా ఎలా స్వీకరించాలి? పంచాంగ శ్రవణంయొక్క ప్రాముఖ్యత గ్రహించి ఆపై జవాబు తెలుసుకుందాం.

తిథి, వార, నక్షత్ర, యోగ, కరణ విషయాలు తెలిపేది పంచాంగం. సహజంగా దేవాలయాల్లో 'పంచాంగ శ్రవణం' నిర్వహిస్తారు. మన ప్రశాంతి నిలయంలోకూడా ఉగాది పండుగ సందర్భంగా వేద పండితులచే పంచాంగ పఠనం జరుపబడుతుంది. అందులో ఎవరైనా సెలవిచ్చే విలువైన మాట ఒకటే - "సాయి భగవానుని అనుగ్రహం ఉంటే ఏ గ్రహాలూ మనల్ని ఏమీ చేయలేవు." మరి ఆ అనుగ్రహ ప్రాప్తి ఎలా కలుగుతుంది?

ఈ రెండు ప్రశ్నలకి ఒకే సమాధానం - స్వామివారి ఆదేశాలని మనసా, వాచా, కర్మణా త్రికరణశుద్ధితో ఆచరించడమే ఏకైక సాధనా మార్గం. ప్రత్యక్ష పరమాత్మ మధుర వచనాలు అలకిద్దామా -

“ఉగాదివంటి పవిత్ర పర్వదినాలలో మీరు దైవచింతనకు పునరంకితం కావాలి. అందుకు అడ్డుగా ఉండే అన్ని అలవాట్లనూ మానుకోవాలి. కలియుగంలో సమాజసేవ, నామస్మరణలే శరణ్యం. ఆ దేవదేవుని ఎల్లప్పుడూ స్మరించండి! భజించండి! ఫలితమును సర్వవ్యాపి, సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వజ్ఞుడు, కరుణామయుడైన ఆ పరమాత్మకే వదిలేయండి. మీరు అభివృద్ధిచెందాలి. పండుగకి కొత్త బట్టలు వేసికొని అందరినీ కలుసుకొని కళకళలాడుతారు కదా! ఆ కొత్త బట్టలు ఇవే!”

“తక్కువేమి మనకూ సాయిరాముడొక్కడుండువరకు” అన్న అచంచల భక్తివిశ్వాసాలతో నూతన సంవత్సరానికి స్వాగతం పలుకుదాం! ❖

భగవాన్ దివ్య ఆశీస్సులతో 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి'లో పాల్గొనే అవకాశం పొందిన గురువులు ఒక ప్రణాళిక ఏర్పరచుకుని ముందుకు సాగాలి. విద్యాజ్యోతి ప్రధానంగా పాఠశాలలకు సంబంధించినది. ఈ కార్యక్రమంలో బాలవికాస్ తరగతులు తీసుకోవడానికి పాఠశాలలకు వెళ్ళే గురువులు కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం అవసరం. స్కూళ్ళలో అన్ని మతాలకు సంబంధించిన విద్యార్థులు ఉంటారు. వేరువేరు మతవిశ్వాసాల పిల్లలకు, ఎదిగి ఎదగని మనస్సుల పసిహృదయాల పిల్లలకు బాలవికాస్ తరగతులు తీసుకోవడం సులభం కాదు. ఆ పిల్లలకు, వారి తల్లిదండ్రులకు, పెద్దలకు మనో భావాలు దెబ్బతినకుండా బోధించడం ఎంతో బాధ్యతాయుతమైనది. ఈ గురుతరమైన బాధ్యతను చేపట్టబోయే గురువులకు, యువతకు ముందుగా కొంత శిక్షణ ఉంటే మంచిది. దీనిని దృష్టిలో పెట్టుకుని బాలవికాస్ శిక్షణా తరగతులు నిర్వహిస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల కార్యకర్తలు తమ శిక్షణా శిబిరాలలో స్కూల్ బాలవికాస్ శిక్షణనుకూడా చేర్చాలి. ఇక్కడ నాకు సాధ్యమయినంతవరకు కొన్ని సూచనలు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

'విద్యాజ్యోతి'లో ధర్మప్రవర్తన (రైట్స్ యన్ నెస్), విద్యాప్రామాణికత పెంచడం (హెల్ప్ ఇన్ ఫార్మల్ ఎడ్యుకేషన్) అనే రెండు అంశాలు ముఖ్యమైనవి. ధర్మము అనే మానవతావిలువను పిల్లల హృదయాలలో నెలకొల్పి, వాళ్ళ ప్రవర్తనలో ప్రతిబింబించేవిధంగా శ్రద్ధ వహించాలి. వాళ్ళ విద్యార్జనలో, కఠినమైన పాఠ్యాంశాలలో సహాయం చేయడంకూడా విద్యాజ్యోతికి వెళ్ళే గురువుల బాధ్యత.

స్కూల్ బాలవికాస్ - విద్యాజ్యోతి

డా॥ లావణ్య సరస్వతి

ముఖ్యంగా వాళ్ళకు భాషాపాటవం నేర్పాలి. ఏదో ఒక్క భాషైనా దోషరహితంగా రావాలి. పలు ప్రాథమిక పాఠశాలలు విద్యాజ్యోతిలో ఎంపిక చేయబడ్డాయి. కనుక, ఆ చిన్నపిల్లలకు చక్కని భాష మాట్లాడటం, చదవటం, వ్రాయటం వచ్చేలాగా మన బాలవికాస్ గురువులు తగిన శ్రద్ధ వహించాలి.

ఏ అంశం అయినా మానవతావిలువల పరిధిలో ఉండటం అవసరం. బాలవికాస్ సిలబస్ ని అనుసరిస్తూనే నూతన ప్రణాళికను సిద్ధం చేసుకోవాలి. భగవాన్ ప్రతిపాదించిన కార్యక్రమాలైన బాలవికాస్ అయినా, 'ఎడ్యుకేర్' అయినా, 'ఇ.హెచ్.వి.' అయినా, విద్యాజ్యోతి

అయినా ధ్యేయం ఒక్కటే - హృదయంలో దాగి ఉన్న సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలనే మానవతావిలువలను గుర్తించడం, వెలికితీయడం, పెంచి పోషించడం; తద్వారా వ్యక్తి పరివర్తనకు మార్గం ఏర్పరచడం.

ప్రణాళికాంశాలు

ధ్యేయం దృష్టిలో ఉంచుకుని ఆధ్యాత్మికత, వివిధ మతవిశ్వాసాలపట్ల అవగాహన, శాస్త్రపరిజ్ఞానము, వివరణ, నిగ్రహం, లౌక్యం, చాకచక్యం (నేర్పు) వంటివి గురువులు బోధనాశక్తిలో పెంచుకోవాల్సిన ముఖ్యమైన లక్షణాలు. ఈ సాధనకు మనం ఒక ప్రణాళిక ఏర్పరచుకుని దానినే అనుసరిస్తూ ముందుకు సాగాలి. చెప్పబోయేది ఏ అంశం అయినా మన ప్రణాళికలో నాలుగు అంశాలు ముఖ్యమైనవి.

1. సైన్సు ఆధారం (సైన్సిఫిక్ రీజనింగ్)
2. వైద్యశాస్త్రం (మెడికల్ రీజనింగ్); దేహ, మానసిక ఆరోగ్యపరిధి (హెల్త్ ఆఫ్ బాడీ అండ్ మైండ్),
3. సంస్కృతి, సంప్రదాయాలతో వచ్చేవి (కల్చరల్ అండ్ ట్రెడిషనల్ బ్యాక్ గ్రౌండ్)
4. వేదాంతపరం (ఫిలసాఫికల్ రీజనింగ్); భగవాన్ ప్రబోధలు, ఇంకా ఇతర మహాపురుషులు చెప్పినవి (సాయి ఎడ్యుకేర్ అండ్ స్వామి సేయింగ్స్, పురాణాలు, వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, ప్రాచీన కావ్యాలు) ఇవన్నీ మనకు మార్గదర్శకాలు. ఆ మార్గదర్శక సూత్రాల ఆధారంగా మనం బోధించే అంశానికి ప్రణాళిక సిద్ధంచేసుకోవాలి.

శిష్యుల రీజనింగ్ - గురువుల సీజనింగ్

పిల్లలకు రీజనింగ్ ఎక్కువ. ఆ రీజనింగ్ కు సమాధానం చెప్పడానికి బాలవికాస్ గురువులకు సీజనింగ్

అవసరం. అనుభవంతో ఆరితేరిన గురువు ఎలాంటి సమాలునయినా ఎదుర్కొని చాకచక్యంతో పిల్లలను సమాధానపరచగలరు. పిల్లలకు ఏ విషయాన్నైనా తెలుసుకోవటంలో 'ఎందుకు, ఎలా' అనే ఆసక్తి ఎక్కువ; ప్రతిదానియొక్క వివరాలు తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం, ఉత్సాహం ఎక్కువ. కనుక, గురువులు కేవలం 'ఇది చేయండి, ఇది చెప్పండి' అని నిర్దేశించే బదులు అది ఆచరించడంలో లాభాలను వివరించి, చేయకపోతే వచ్చే నష్టాలను తెలియజేయాలి. పిల్లలను మాట్లాడనివ్వాలి. చెప్పినది చేయడంలో వాళ్ళకు ఎదురయ్యే కష్టాలను వింటూనే కష్టపడి ఆచరించడంవల్ల వచ్చే లాభాలను తెలియజేయాలి.

ఉదా॥ ప్రార్థన అనుకోండి. ఉదయం లేవగానే ప్రార్థన చేయడం కష్టం అని, స్కూలుకు టైం అయిపోతుందని అంటారు పిల్లలు. ప్రార్థన అనగానే చాలా టైం తీసుకుని పూజల వంటివి చేయనక్కరలేదని, ఉన్న సమయంలో దేవుని స్మరించడానికి ఎంత తక్కువ టైము అయినా సరే, ఒకటి లేక రెండు శ్లోకాలు చదవడానికి 4 లేక 5 నిమిషాలలోపే పడుతుంది, అనేది గురువులు తెలియ జేయాలి. దానివలన లాభం ఏమిటి అని అడిగితే, "ఆ అయిదు నిమిషాలలో ఏకాగ్రతతో చేసే ప్రార్థనవల్ల దేవుడు మీతోనే ఉండి మీకు సహాయపడుతూ మానసికంగా ఉత్సాహాన్ని ఇస్తాడు. తత్ఫలితంగా ఆరోజు చేసే అన్ని పనులూ అవలీలగా జరుగుతాయి. మీరు చదివే పాఠాలు, చేసే హోంవర్కులు సునాయాసంగా జరుగుతాయి. మంచి జ్ఞాపకశక్తి చేకూరడంవల్ల అన్ని జవాబులు బాగా గుర్తుంటాయి. కనుక ఇప్పుడు చెప్పండి, ఇది టైమ్ వేస్టు కిందికి వస్తుందా?" అని అడిగితే పిల్లలంతా ఒక్కమ్మడిగా 'కాదు' అని చెప్తారు.

అప్పుడు పిల్లలకు చిన్న ప్రార్థనా శ్లోకాలు నేర్పండి. అవి రోజూ చదివే అలవాటు చేయండి. దీనికి తల్లిదండ్రుల సహాయంకూడా తీసుకోవచ్చు. ❖

గురిని చూపించేవాడే గురువు. గురి అనగా ఏమిటి? అదే ఆత్మతత్వము. తనను తాను తెలుసుకున్నవాడే నిజమైన గురువు. ఆచరించి ప్రబోధించేవాడే ఆచార్యుడు.

- బాబా

సన్నిధి పెన్నిధి

వసంతభాను

“...త్వమేవ విద్యా ద్రవిణం త్వమేవ...” అని మనం దైవాన్ని ప్రార్థన చేస్తున్నాము. ద్రవిణం అంటే ధనం లేదా సంపత్తి అని అర్థం. దైవాన్ని మించిన పెన్నిధి లేదు. భగవంతుడు తోడుంటే సకల సంపదలు వెంట ఉన్నట్లే! అందుకే ‘నిధి చాల సుఖమా రాముని సన్నిధి సేవ సుఖమా నిజముగ తెలుపు మనసా’ అన్నారు త్యాగరాజస్వామి. హనుమంతులవారైతే సీతమ్మ తల్లి ఎంతో ప్రేమగా ఇచ్చిన విలువైన ముత్యాల హారంలో ఒక్కొక్క ముత్యాన్ని కొరికి చూసి రామనామం కనిపించని, వినిపించని ముత్యాలు నాకెందుకని విసిరి పారేశారు. భాగవతం రచించిన పోతన రాజాశ్రయాన్ని కాదని, వారిచ్చే మణిమాణిక్యాలను వలదని శ్రీరాముని పాదాలనే ఆశ్రయించాడు. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసకూడా ద్రవ్యాన్ని తృణప్రాయంగా పరిగణించారు. వారిని పరీక్షించేందుకు ఆయన శిష్యుడు నరేన్ (స్వామి వివేకానంద) పరమహంస పరుండే పరుపు కింద రూపాయి నాణెం పెట్టాడు. పరుపుపై నడుం వాల్చగానే, పక్కలో పామున్నట్లు అదిరిపడి లేచారు పరమహంస. వళ్ళంతా మందుతున్నట్లు బాధపడ్డారు. భగవత్ప్రాప్తి కలిగినవారికి ఐహిక సంపత్తితో పనియేమి!

పరమ భక్తులైనవారి చరితలు పరిశీలిస్తే మనకో విషయం ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. దైవకృపకు పాత్రులైన వారిలో రాగులూ ఉన్నారు, విరాగులూ ఉన్నారు, భోగులూ ఉన్నారు, యోగులూ ఉన్నారు. రాగులూ భోగులూ అయినవారు ఐహిక భోగభాగ్యాలు తుచ్చమైనవనే జ్ఞానోదయం కాగానే, ఐహిక సుఖాలను, సంపత్తిని వదిలేసి భగవంతుని శరణుజొచ్చారు. పరమ పదాన్ని పొందారు. రామాయణకర్త తులసీదాసు, యోగి వేమన ఈ కోవకి చెందినవారే. అందుకు భిన్నంగా తామస ప్రవృత్తి గల రావణునివంటివారు తపస్సంపన్నులై ఉండీ,

ముల్లోకాధికారం, పరదారేచ్ఛ వంటి దుష్ట ఆలోచనలవల్ల అధఃపాతాళానికి పడిపోయారు.

కలుములరాణి లక్ష్మీదేవిని వక్షస్థలంపై పెట్టుకున్న వాని పాదాశ్రితులకు సంపత్తికేమి కొడువ అనే ఎరుకతో ఉన్న భక్తునికి అన్నీ అయోచితంగానే సమకూరుతాయి.

శిరిడీ సాయి భక్తుల్లో బోడన్ అనే మరాఠీ నటుడు ఉండేవాడు. ఒకసారి సాయి అతడిని పదేపదే దక్షిణ ఇమ్మని అడగసాగారు. సమస్తమూ ఆయన ఇచ్చేవే అయినప్పుడు బాబాచేత అన్నిమార్లు అడిగించుకోవడ మేమిటని బోడన్, తన దగ్గర ఉన్న ధనమంతా బాబా ముందు కుమ్మరించాడు. ఆనాటినుంచి తనకు ఏనాడూ ఏ విషయంలోనూ లోటులేదన్నది అతని అనుభవం.

సంపద మీద వ్యామోహం ఆధ్యాత్మిక సాధనకు పెద్ద ఆటంకం. ఇదికూడా శిరిడీ అవతారంలో బాబా చాలా హాస్యస్ఫోరకంగా నిరూపించారు. ఒక ధనికుడు బాబా వద్దకు వచ్చి తనకు చాలా అర్జంటుగా బ్రహ్మజ్ఞానం కావాలన్నాడు. తాను వెంటనే వెళ్ళిపోవాలని, తిరుగు ప్రయాణానికి జట్కా బండి సిద్ధంగా ఉందని చెప్పాడు. బాబా అతన్ని మాటల్లో పెట్టి, ఐదు రూపాయలు అప్పు తెమ్మని ఓ కుర్రవాడిని అక్కడకూ ఇక్కడకూ పంపసాగారు. ఆలస్యమైపోతోందని ధనికుడు గింజుకుంటున్నాడేగాని, తన జేబులోనే ఉన్న నోట్లకట్టనుండి ఒక ఐదు రూపాయలు తీసి బాబాకు సమర్పించలేకపోయాడు. బాబా తన ఈ చర్య ద్వారా త్యాగనిరతి లేకుండా బ్రహ్మజ్ఞానం పొందడం అసాధ్యమని అతను గ్రహించేలా చేశారు.

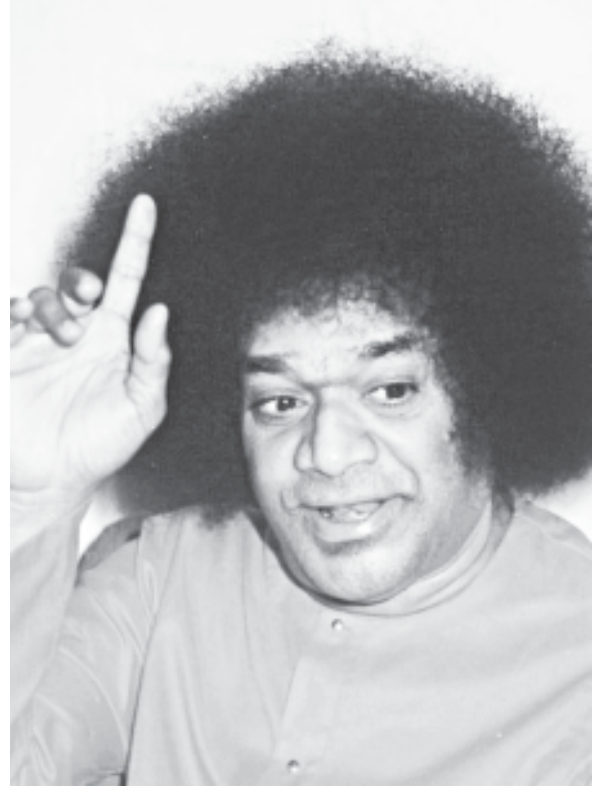
ఓసారి ‘శ్రీ సత్యసాయి ఆనందదాయి’ గ్రంథ రచయిత్రి కన్నమ్మగారివద్ద స్వామి చెప్పినట్లు చేయడానికి డబ్బు సరిపోలేదు. “స్వామీ, నాదగ్గర చాలినంత డబ్బులేదు” అని మనవి చేసుకుంది. “ఏమన్నావ్! ఏమన్నావ్! కొండంత

స్వామిని ఇక్కడ పెట్టుకొని నీ దగ్గర డబ్బు లేదంటావా? నీ పాలిటి నేనుండగా నీకు డబ్బుకొరతా? నీకెంత కావాలో చెప్పు. నేనిస్తాను. దేవుడు కావాలంటే ఇక్కడ ఉండు, సంసారం కావాలంటే ఊరికి పో” అన్నారు. తద్వారా “నీకు ద్రవ్యమూ సర్వమూ నేనే సుమా” అని తెలియజేశారు, భగవాన్.

చిత్రావతి ఇసుకలోంచి మిరాయి తీసి అందరికీ పంచారు స్వామి. ఓ పేదరైతు అది తినకుండా కన్నీరు పెట్టుకోవడం గమనించి కారణం విచారిస్తే, “స్వామీ, రేపు మా ఊరు వెళ్ళాక ఇంటిదగ్గర భార్యాపిల్లలు ఆకలితో అలమటిస్తుంటారుకదా అన్న ఆలోచనతో తినడానికి మనసొప్పడం లేదు” అన్నాడు. స్వామి, “నీకేమి కావాల”ని అడిగారు. ఓ జత ఎడ్లు, బండి ఉంటే సంసారాన్ని పోషించుకోగలుగుతానని చెప్పాడా రైతు. అందుకు ఆ రోజుల్లో మూడు వందలు చాలు. కానీ, స్వామి అతనికి మూడు వేల రూపాయలిచ్చి పంపారు. మరుసటి సంక్రాంతికి ఆ రైతు బండి నిండా చెరకుగడలు నింపుకుని తెచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకున్నాడు. స్వామి, వాటిని ఊళ్ళో పిల్లలకు పంచమన్నారు.

ధనాన్ని వృథా చేయరాదని స్వామి స్పష్టంగా చెప్తూ ఏమన్నారో చూడండి, “డబ్బు విషయంలో నన్ను అందరూ హార్డ్ టాస్క్ మాస్టర్ అంటారు. ఔను, నిజమే! అవసరం కానిచోట ఒక పైసాకూడా ఇవ్వడానికి అంగీకరించను. అవసరమైనచోట ఎన్ని కోట్ల రూపాయలైనా ఖర్చు చేయడానికి వెనుకాడను. ఎందుకంటే నావద్దనున్నదంతా భక్తుల ధనం. వారు నాయందు ఎంతో నమ్మకంతో, భక్తితో, ఆ ధనం సద్వినియోగం అవుతుందనే విశ్వాసంతో ఇస్తూ ఉంటారు. ఆ ధనానికి నేను బ్రస్టిని మాత్రమే! ఆ ధనాన్ని వారికి ఆనందం కలిగించేరీతిగా, సంతృప్తికలిగే రీతిగా సద్వినియోగం చేయవలసిన బాధ్యత నాపై ఉన్నది. అందుచేతనే నేను ఇంత ట్రైక్ట్ గా ఉంటాను. ఇది ధర్మబద్ధమైన మార్గము. ఆ మార్గాన నేను నడిచి, మీకు ఆదర్శాన్ని అందించవలసిన బాధ్యత నాపై ఉన్నది”

“ధనం కాలికి వేసుకునే ‘ఘా’ వంటిది. వాటి సైజు పెద్దదయినా, చిన్నదయినా అసౌకర్యంగా ఉండి

నడవలేము. అలాగే, ధనంకూడ మన అవసరాలకు తగినంత మాత్రమే మనవద్ద ఉండాలి. మితిమీరిన ధనం దుర్వ్యసనాలకు, పతనానికి దారితీయవచ్చు, జాగ్రత్త అని స్వామి హెచ్చరించారు. సంపాదించండి, సంపాదించినది సద్వినియోగం చేయండి అని హితవు చెప్పారు.

మరో సందర్భంలో స్వామి ఒక భక్తునితో, “సమస్త ఐశ్వర్యమూ ఐహికమైనదైనా, ఆధ్యాత్మికమైనదైనా, అది భగవంతునిదే! మానవుని సంపద నీరులేక ఎండిపోయిన బావివంటిది. భగవంతునియొక్క ఐశ్వర్యము నిరంతరం అనంతమైన జలంతో నిండుగా ఉండే నుయ్యి వంటిది. దానినుంచి నీవు ఎంత తోడుకున్నా ఎప్పుడూ నిండుగానే ఉంటుంది” అని చెప్పారు.

“సింపుల్ లివింగ్ అండ్ హై థింకింగ్” అన్న ఆదర్శాన్ని స్వామి ఆచరణాత్మకంగా చూపారు. ‘కోరికలపై అదుపు’ అని స్వామి ఇచ్చిన తారకమంత్రంకన్న ధన వ్యామోహానికి విరుగుడు మరోటి ఉండబోదు. ❖

ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా....

లోకంలో మనము అన్నింటినీ అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించడం, అంచనాలు వేయడం సహజం. తెలియడం జ్ఞానం (నాలెడ్జి), తెలియక పోవడం అజ్ఞానం (ఇగ్నోరెన్స్). అజ్ఞాని ఒక్కొక్క సమయంలో తెలుసుకుని జ్ఞాని కాగలడు. ఈ తెలియడం, తెలియక పోవడం మనసుకు సంబంధించినవి. కానీ, భగవంతుడు మనసుకు అందని వాడు కదా! కనుక తెలుసు అన్నా, తెలియదన్నా భగవద్విషయంలో రెండూ తప్పే. కనుకనే, అర్థం కాదు భగవత్తత్వం; అనుభవానికి మాత్రమే అందుతుంది.

లోకికమైన అనుభవాలకు, దైవ సంబంధమైన అనుభవాలకు తేడా ఉంది. మనసుకు అందనిదానిని మాటలలో చెప్పడం సాధ్యం కాదు. మనోసంబంధమైనది 'ఎక్స్ప్రెషన్'. మనసును దాటినది 'ఎక్స్పీరియన్స్'. కనుకనే, ఉపనిషత్తులు "యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ"

అన్నాయి. మనోవాక్కులకు అందనిది భగవదనుభూతి, భగవదనుభవం. ఎవరి అనుభవం వారిది. ఎవరిది వారికి ప్రత్యేకం, అపురూపం. అందువల్ల ఎవరు చెప్తున్నా ఆసక్తికరంగానే ఉంటుంది. కానీ, అందరిలో అనుభవిస్తున్నవాడు (ఎక్స్పీరియన్సర్) ఒకరే. అనుభవాలు భిన్నం. మంచి - చెడు, కష్టం - సుఖం వగైరా ద్వంద్వాలతో కూడినది అనుభవం. కానీ, అనుభవానికి సాక్షిగా అందరిలో ఉన్నది ఒక్కడే. తాను కేవలం అద్వైతానంద స్థితిలో సాక్షిగా ఉంటాడు. మనం సాక్షిగా రూపొంది అనుభవాలన్నిటికీ ముగింపు పలకాలి. ఇదియే ఆత్మతత్వము. దీనిని గుర్తెరిగి ఏం ప్రయోజనం అన్న ప్రశ్న వస్తుంది ఈ వాణిజ్య ప్రపంచంలో. ప్రతిదానికి

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 8వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ప్రయోజనం, లాభం ఉండాలంటాడు ఆధునిక మానవుడు. ఈవిషయమై బాబావారు ఏమన్నారో చూద్దాం:

ఆత్మతత్వమెరుగ ఆనందమబ్బును
తత్వమెరుగకున్న తాపమంటు
బ్రహ్మమెరిగినంత బ్రహ్మమే అగునయా
సత్యమైన బాట సాయిమాట

నిరతిశయానందము, అద్వైతానందము, బ్రహ్మానందము ఆత్మతత్వమెరిగినంత లభిస్తుందన్నారు. లేకుంటే, "తాపమే", తాపత్రయమే, ఆరాటమే, అసంతృప్తియే, అశాంతియే! చివరికి జీవితంలో వెలితి, లోటు మిగిలి పోతాయి. "నేను ఏది చేసినా, ఏది చెప్పినా ఆత్మతత్వ

ప్రబోధయే” అని బాబావారు ఎన్నోమార్లు సెలవిచ్చారు. శరీరము, మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారములు వేరువేరుగా ఉన్నా అందరిలో ఆత్మతత్త్వము ఒక్కటిగానే ఉన్నది. దానికి భిన్నమైనది, రెండవది లేనేలేదు. కనుకనే, “ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” అన్నది శాస్త్రం. మరణ భయం పోవాలంటే ఆత్మజ్ఞానమే శరణ్యం. దిగులు, దుఃఖం తొలగాలంటే ఆత్మజ్ఞానమే పరిష్కారం. అనుభవాల ఆరాటం తరిగేది కాదు. వాటికి మూలమైన ఆత్మానుభవాన్ని అందుకోవాలి. ఏ వాహనమెక్కినా గమ్యాన్ని చేరాలి. తప్పదు. జీవిత కాలమంతా వాహనాల్లో గడపడం హాస్యాస్పదం, అర్థరహితం. వాహనాలు భిన్నము. అవే మన అనుభవాలు. గమ్యం, లక్ష్యం ఆత్మావలోకనం. ‘బ్రహ్మమెఱిగినంత బ్రహ్మమే అగునయా’ అన్న బాబావారి దివ్యబోధ మనకు కర్తవ్య బోధ. నీటి కుండలలో అనేకమైన “చంద్రులు”గా ప్రతిబింబించి నప్పటికీ పైన ఉన్న చంద్రుడొక్కడే. ‘కుండలు’ దేహలైతే ఆత్మతత్త్వమే ఆ ఒక్క ‘చంద్రుడు’. ఈ ఒక్క సత్యం తెలిస్తే ఇంకేదీ తెలుసుకోనవసరం లేదు. అన్నీ అందులోనే ఇమిడి ఉన్నవి. ఈ విషయమై భగవాన్ ఏమన్నారంటే,

“ఎల్ల భూతములందు తానేకమగుచు
భిన్న దేహములందున భిన్నమగుచు
అవ్యయంబై వెల్గొందు ఆత్మతత్త్వ
మరయ జ్ఞానంబు సార్థకంబగును పార్థ”

ఇదే నిజమైన జ్ఞానం. మిగిలినదంతా విషయ పరిజ్ఞానం. ఏకత్వానుభూతియే సార్థక జ్ఞానము. ఆత్మజ్ఞానమొక్కటే మరణ భయాన్ని తొలగిస్తుంది. కుండలు మట్టితో ఏర్పడి తిరిగి మట్టిలో కలసినా మట్టి మట్టిగానే ఉంటుంది కదా! మృణ్మయమైన దేహాలు మట్టిలో కలసినా చిన్నయమైన ఆత్మకు అది లేదు, అంతం లేదు. ఇదే విషయాన్ని ఇక్కడ బాబావారు సూక్ష్మంగా తెలియజేయడం జరిగింది -

“చావు పుట్టుక లేనట్టి శాశ్వతుండు
ఆది మధ్యాంత రహితుడనాదివాడు
తాను పుట్టక చావక చంపబడక
అంతట సర్వసాక్షియై వెలసియుండు”

ఆత్మానుభూతి, ఆత్మతత్త్వావగాహన భయాన్ని నశింప జేస్తుంది. ఎందువల్ల? నీలో వెలుగొందే ఆత్మస్వరూపుడు పుట్టేవాడు కాదు, చచ్చేవాడూ కాదు. “ఆదిమధ్యాంత రహితుడు అనాదివాడు” ఒకదానిలాంటిది మరొకటి ఉంటే ‘అటువంటిది’ అంటూ పోలుస్తూ చెప్పడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. కానీ, ఆత్మవిషయంలో దేనితో పోల్చగలము?! ఏమని చెప్పగలము?! అందువల్ల స్వామి అంటున్నారు,

“కానిదిదియని చెప్పంగలరుగాని
బ్రహ్మమిదియని చెప్పంగ వశము కాదు
సత్య నిత్య జ్ఞాన మనంతంబైన
అదియే బ్రహ్మంబు, వాక్కున కలవి కాదు”

సాక్షాత్తు భగవాన్ తప్ప ఇంత సులభంగా, సూక్ష్మంగా వేరెవరూ చెప్పలేరు. కానీ చోద్యమేమంటే, ఆత్మతత్త్వ విచారణపై ఆసక్తి చాలామందికి కలుగదు. తెలియక పోయినా తెలిసినట్లుండేవారికి తెలుసుకోవాలనే ఉత్సుకత, ఆసక్తి ఎక్కడ్నించి వస్తాయి? స్వామి చెప్పినారు,

“చిత్తశుద్ధి లేని రిత్త సాధకులకు
ఆత్మతత్త్వ మెట్లు అలవియగును?
ఆత్మతత్త్వమబ్బు అతి శుద్ధబుద్ధితే
సత్యమైన బాట సాయిమాట”

ఒకానొక సందర్భంలో ఆత్మతత్త్వాన్నిగురించి స్వామి ఎంతో ముచ్చటగా చెప్పేరు:

“తల్లికన్న మిగుల దైవమే దగ్గర
సన్నిహితుడు తండ్రి కన్న చాల
అట్టి ఆత్మను వదల అబ్బును పాపంబు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట”

తల్లి, తండ్రికంటెను సన్నిహితమైన ఆత్మను “వదల అబ్బును పాపంబు” అంటూ, దానిపై ఆసక్తి కలగాలంటే “శుద్ధబుద్ధి” అవసరము అన్నారు. కాబట్టి, ఆత్మతత్త్వముపై జిజ్ఞాస లేకపోతే అది బుద్ధిలోపమనుకోవాలి. రాలిపోయి, కాలిపోయే దేహంలో ఆత్మరూపుడై దేహి ఉన్నాడని, చావుపుట్టుకలు లేని నిరామయుడని, ఏ బంధాలూ

నిబంధనలూ లేనివాడని చాలా చక్కగా బోధించారు. మోక్షమును ఆపేక్షించి మానవుడు అనాదిగా ఏవో సాధనలు, క్రతువులు ఆచరిస్తున్నాడు. ఐతే, మోక్షమనేది వాసనారహితమైన, మాయాతీతమైన నిర్వికారస్థితి. “మోహక్షయమే మోక్షము” అంటారు, బాబా. ఈ ముక్తి ఎక్కణ్ణించో ఊహించేది కాదు. అది నీ స్వస్వరూపమే. ఆహా! ఎంత బాగా వెల్లడించారో చూడండి,

**“ముక్తియనగ వేరు ఆకాసమున లేదు
చిత్తవృత్తులదంచి నిశ్చింత నుండు
స్థితియే మోక్షము, దాన నశించు మాయ
ఆత్మయేయగు సర్వంబు, అన్యంబు కాదు”**

ఆత్మానుభవమే మోక్షము. దానివలననే అవిద్య, అజ్ఞానం, మాయ తొలగిపోతుంది. ఎన్ని తీర్థయాత్రలు చేసినా, ఎన్ని దేవాలయాలు సందర్శించినా, మహానుభావుల నెందరినో సేవించినా చివరికి అర్థం చేసుకోవలసింది ఒక్కటే - దేనిని వెదుకుతున్నావో అది నీలోనే ఉన్నది. వేరెక్కడికో వెళ్ళి వెతుకుతానంటావేమిటి వెళ్ళిమనస? కంటికి సమీపంలోనే ఉన్నా చెవిని కన్ను చూడగలుగుతోందా? నీ వీపు నీకే కనబడనట్లు నీలోని ఆత్మ నీకు కనబడడం లేదు. అది తెలియకనే ఈ పరుగులు, వ్యయప్రయాసలు, అలసట, ఆరాటం!

**“బ్రహ్మదర్శన భాగ్యంబు బడయగోరి
వెదుకబోయెద వెచటికే వెళ్ళి మనస?
అదియు నీలోన ఉన్నది అరయుమచట
సత్యమును తెల్పు బాట ఈ సాయిమాట”**

ఇదే మాట మరో సందర్భంలో భగవాన్ ఇలా అన్నారు:

**“సర్వ వేదాంత గ్రంథాల సారమెల్ల
ఒక్క వాక్యాన చెప్పుదు నొక్కసారి
సర్వభూతములందున్న ఆత్మ నేను
ఒక్కటేయని మది తలపోయరయ్య”**

ఎంతో దూరం నడిచి నడిచి పడుతూ లేస్తూ నానా అవస్థలుపడి “క్యూ”లో గంటలకొద్దీ నిలబడి, తీరా భగవంతుని సన్నిధిలో నిలిచినప్పుడు మనం చేసేదేమిటి?

కన్నులు మూసుకొని నమస్కరించడం! ఇందుకు కారణం “ఎదుట ఉన్న దివ్యమంగళస్వరూపం నాలోనే ఉన్నది” అన్న అంతర్దీనమైన భావమే కదా! ఈ భావం స్థిరపడితే, అంతకన్నా మించినది ఏముంది ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలో?! గుళ్ళోకి వెళ్ళినప్పుడు ప్రాకారం, ధ్వజస్తంభం, మండపాలు కనువిందు చేస్తాయి. ప్రశాంతత లభిస్తుంది. కానీ, గర్భగుడిలో మూలవిరాట్ దర్శనంతో అది సమాన మవుతుందా? అలాగే మన శరీరం ఒక దేవాలయం. నీలో జీవుడుగా ఉన్న ఆత్మస్వరూపుడే దేవుడు. ఈ మర్మాన్ని అలతి అలతి పదాలతో స్వామి ఎలా వివరించారంటే,

**“విలువ లేని ఇనుపపెట్టె ఈ దేహంబు
పెట్టెలోన నగలు పెట్టినట్లు
దేహమందు ఆత్మదేవుడుండెను సుమీ!
సత్యమైన బాట సాయిమాట”**

సత్యమేమిటంటే, ఆత్మనుండియే అన్నీ ఉదయించినవి. మనసు, బుద్ధి, చిత్తము ఇవన్నీ ఆత్మనుండి పుట్టినవే. అన్నింటికీ మూలమదే! గాఢనిద్రలో అనగా, సుషుప్తిలో ఇవన్నీ ఆత్మలో లయమొందునవే! సముద్రం నుండి పుట్టిన నదులు తిరిగి సముద్రంలో చేరినట్లు అన్నమాట. బాబావారి మధుర భాషణ వినండి:

**“మనసు బుద్ధి చిత్తమది అహంకారంబు
ఎందు పుట్టె పెరిగి యెండడంగు?
అదియే శివుడు, ఆత్మ అరయంగ చూడంగ
మరువబోకుమయ్య మంగళాత్మ!”**

ఉన్నదంతా దైవమే, సచ్చిదానందస్వరూపమే! రెండవ వస్తువు లేదంటున్నది వేదాంతతత్వబోధ. సర్వమూ సంపూర్ణమే. స్వామి ఎంత చక్కని ఉదాహరణ చెప్పినారో గమనించండి: మార్కెట్లో బెల్లం కొనుక్కోవడానికి వెళ్ళినప్పుడు పెద్ద అచ్చునుండి నీకు కావలసినంత కట్ చేసి కాటాలో వేసి తూచి ఇస్తారు. ఇంటికి వచ్చి అందులోనుండి స్వీటు చేసుకోవడానికి తగినంత బెల్లం గడ్డని వినియోగించుకుంటావు. ఇందులో విశేషమేమంటే, పాపులో బెల్లం అచ్చులో ఉన్న తీపి, నీవు కొన్న బెల్లంలోని తీపి, స్వీటు చేసుకోవడానికి వాడుకున్న బెల్లం గడ్డలోని

తీపి అంతా ఒక్కటే! తేడా లేదు, ఉండదు. అలాగే సర్వవ్యాపకుడైన పరమాత్మ ప్రతి జీవిలోనూ జీవాత్మగా భాసిల్లుతున్నాడు. పరమాత్మకు, జీవాత్మకు వ్యత్యాసం లేదు. రెండుగా ఉన్నప్పటికీ ఒక్కటే. దానినే ఉనికి, చైతన్యము, ఆనందము లేక అస్తిభాతిప్రియము అని చెప్పవచ్చును. “నేను ఉన్నాను”, “నేను ఉంటాను” అనునది ‘సత్’ (ఎగ్జిస్టెన్స్), మనలో గల చైతన్యము / స్పృహ అనునదే ‘చిత్’ (ఎవేర్నెస్). ఈ రెండింటి చేరికవల్ల లభించేదే నిత్యానందము, నిరతిశయానందము. అదే సచ్చిదానందము. కనుక, జీవుడు దేవుడు ఒక్కటే. వ్యష్టిస్వరూపుడు జీవి, సమష్టిస్వరూపుడు దేవుడు. బాబావారి మధుర వాక్కులలో -

**“వ్యక్తిగా జీవుడొ, సమష్టిగను చూడ
ఈశ్వరుండగు, రెండును నశ్వరములె
కారణముగూర్చి వెదకిన కానరాదు
నిర్గుణానంద బ్రహ్మమే నిలచియుండు”**

జీవేశ్వర సంబంధం అన్యోన్యశ్రయము. అసలు నిజానికి ప్రపంచం, పరమేశ్వరుడు వేరువేరుకాదు. ప్రకృతి, పురుషుడు వేరుకాదు. ప్రకృతిలోని అగోచర (అన్మేనిఫెస్ట్) తత్త్వమే పరమాత్మ. పరమాత్మయొక్క అభివ్యక్త (మేనిఫెస్ట్) స్వరూపమే ప్రకృతి. ప్రకృతిని శక్తి అని, దేవి అని పిలిస్తే, దానిలో అవ్యక్తంగా ఉన్న పరమాత్మయే పురుషుడు. ఒకటి శ్రీదేవీ భాగవతం,

రెండవది శ్రీమద్భాగవతం. వేదవ్యాస విరచితమైన ఈ రెండూ ప్రకృతి పరమాత్మల అవినాభావ సంబంధమును వివరించినవి. విశ్వము ప్రకృతి, విశ్వేశ్వరుడు పురుషుడు. గోచరము, అగోచరము ఇరు పార్శ్వములు. మనం దీనిని గ్రహించడానికి ప్రయాసపడుతుంటే బాబావారు బహు తేలికగా, ఎంతో సుందరంగా చెప్పారు:

**“విశ్వమందు విభుడు వెలుగుచునుండును
విభునియందు వెలుగు విశ్వమెపుడు
విభుడు వెలుగకయున్న విశ్వంబు వెలుగడు
విశ్వవిభుల మైత్రి విడదీయరానిది”**

కృష్ణ పరమాత్మ మహామహిమాన్వితుడు కనుక లీలా కృష్ణుడైనాడు. ఆ కృష్ణ పరమాత్మయే గీతాచార్యుడు కూడ. అట్లే, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు లీలావతార మూర్తి, గీతసుధామూర్తి కూడ. వారి గంభీరోపన్యాసం సమస్త వేదపురాణేతిహాసాల సారం, ఉపనిషత్తులకు మూలం. భగవాన్ బాబావారు వేదపురుషులు. అందువల్ల వారి దివ్యోపన్యాసాలలో అనితర సాధ్యమైన వివరణలు, ప్రత్యేకతలు, విలక్షణతలు గమనించాలి, ఆకళింపు చేసుకోవాలి, ఆచరించి ఆనందించాలి. ఆత్మతత్త్వ ప్రబోధకులైన సాయి భగవానుడు మన అంతర్యామి, సర్వాంతర్యామి. వారి సందేశం మనసం చేసుకోవాలి. అందుకే, “నేను ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా ఆత్మతత్త్వ బోధయే” అన్నారు భగవాన్ బాబా.

(సశేషం)

సద్గురువు ఆవశ్యకత

**శ్లో॥ శబ్దజాలం మహారణ్యం చిత్తవిభ్రమకారణం
అతః ప్రయత్నాత్ జ్ఞాతవ్యం, తత్త్వజ్ఞాత్ తత్త్వ మాతృనః**

శబ్దజాలముతోకూడిన శాస్త్రాదులకు అంతులేదు. అదొక మహారణ్యము. అందులో పడితే మతి పోతుందేకాని దారి దొరకదు. కావున, తత్త్వజ్ఞుడైన గురువును ఆశ్రయించి ఆత్మతత్త్వమును ప్రయత్నపూర్వకముగా తెలిసికొని తరించవలయును. (సూక్తిముక్తావళి)

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 69వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

స్వామికి చిరకాల భక్తులు, తమిళనాడు రాష్ట్ర శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల పూర్వ అధ్యక్షులు శ్రీ టి.జి. కృష్ణమూర్తిగారు శ్రీ సత్యసాయి దివ్యావతార మహిమా వైభవాన్ని కీర్తిస్తూ పేర్కొన్న స్వీయానుభవాలివి:

“నేను బాల్యంనుండి నాస్తిక వాతావరణంలో పెరిగాను. ఆరోజుల్లో దేవుడంటే నాకు నమ్మకం లేదుగానీ, పెద్దలను గౌరవించాలి, బీదలకు సహాయం చేయాలి అన్నది నా సిద్ధాంతం. 1966లో స్వామి అనంతపురంలో మా తోడల్లుడి ఇంటికి తరచుగా వచ్చేవారు. “స్వామి వస్తున్నారు, మీరుకూడా వచ్చి దర్శనం చేసుకోండి” అని మా మామగారు బలవంతం చేయగా వారి మాట కాదనలేక నేను, నా భార్య మద్రాసునుండి అనంతపురం వచ్చాము. “నాకు నమ్మకం లేదు. స్వామితో మీరు మాట్లాడుకోండి. నేను బయటే ఉంటాను” అని చెప్పాను.

కొంతసేపటికి స్వామి కారులో వచ్చారు. కారు దిగి లోపలికి వెళుతూ నన్ను చూసి చిరునవ్వు చిందించారు. అప్రయత్నంగా నేను శిరసు వంచాను. ఎవరికీ తలవంచని నేను స్వామి ఎదుట ఎలా తలవంచానని నాకే ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఈసారి స్వామి బయటికి వస్తే తలవంచనని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాను. ఇలా అనుకున్న మరు క్షణంలో స్వామి వెలుపలికి వచ్చారు. స్వామిని చూస్తూనే మళ్ళీ అప్రయత్నంగా నా తల వంగిపోయింది. ఎందుకిలా జరుగుతోందో నాకర్థం కాలేదు. అయితే, ఆరోజున స్వామి అక్కడ చేరిన భక్తులనుద్దేశించి మాట్లాడుతూ, సేవయొక్క ప్రాధాన్యతగురించి నొక్కి చెప్పడం నన్ను విశేషంగా ఆకర్షించింది.

ఆరోజు రాత్రి ఏదో ఒక విషయంమీద నాకు, నా భార్యకి మధ్య తీవ్రమైన వాగ్వివాదం జరిగింది. మరుసటి రోజు ఉదయం స్వామి ఇంటికి వస్తూనే నన్ను చూసి, “ఏమిటీ, రాత్రి నువ్వు, నీ భార్య వాదులాడుకుంటున్నారు” అన్నారు. ఈ సంగతి స్వామికెలా తెలుసు? బహుశా కారులో వచ్చేటప్పుడు నా తోడల్లుడు చెప్పి ఉంటాడేమో అనుకున్నాను.

అలా అనుకున్నదే తడవుగా, “ఏమి, నీ తోడల్లుడు చెప్పాడనుకుంటున్నావా?” అన్నారు స్వామి.

“అవును” అన్నాను నేను, ఎవరో సాధారణ వ్యక్తితో మాట్లాడుతున్నట్లు. వారిని “స్వామీ” అని సంబోధించాలని కూడా నాకు తెలియదు.

“నీ తోడల్లుడు నాకేమీ చెప్పలేదులే” అన్నారు స్వామి.

“మరి మీకెట్లా తెలుసు?” అని అడిగాను.

“నేనున్నాను కదా అక్కడే” అంటూ మేము క్రిందటి రాత్రి వేసుకున్న దుస్తుల దగ్గర్నించీ మా మధ్య జరిగిన సంభాషణగురించి ప్రతి ఒక్క విషయాన్ని పూసగ్రుచ్చినట్లు స్వామి చెపుతుంటే నిశ్చేష్టుడనయ్యాను. “అలా వాదులాడ కూడదు బంగారూ” అంటూ నాకు సర్దిచెప్పారు.

మధ్యాహ్నం స్వామికి భోజనం వాళ్ళ ఇంట్లోనే ఏర్పాటుచేశారు. ఇరవై ముప్పయిమంది అతిథుల్ని ఆహ్వానించారు. స్వామి వచ్చి వాళ్ళతో మాట్లాడుతుంటే, భోజనం సిద్ధంగా ఉందని నేను వారికి మనవి చేశాను. “నీకు కావాలంటే భోజనం చేయి బంగారూ, నాకోసం ప్యారిస్ నుండి ఇద్దరు భక్తులు వస్తున్నారు. వాళ్ళకోసం కాచుకొని ఉన్నాను” అన్నారు స్వామి.

నేను బయటికి వచ్చి చూసేసరికి ఒక ట్యాక్సీనుండి ఇద్దరు భార్యాభర్తలు దిగారు. వాళ్ళకి ఫ్రెంచి భాష తప్ప ఇంగ్లీషు రాదని అర్థమైంది. వాళ్లని లోపలికి తీసుకొచ్చి స్వామి గదిలోకి పంపించాను.

పది నిమిషాలైంది, పదిహేను నిమిషాలైంది.... ఇరవై నిమిషాలు దాటినా వాళ్ళు బయటికి రావడం లేదు. నాకేమో ఆకలి దంచేస్తోంది. ఇక ఉండబట్టలేక లోపల ఏం జరుగుతోందో చూద్దామని కొద్దిగా కర్టెన్ తొలగించి స్వామి గదిలోకి తొంగి చూశాను. స్వామి వాళ్ళ శిరస్సులపై చేయిపెట్టి ఆశీర్వాదిస్తున్నారు. వారిద్దరి కళ్ళనుండి ఆనందబాష్పాలు ధారాపాతంగా వర్షిస్తున్నాయి. ఆశ్చర్యపోయాను.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయాక, “స్వామీ, ఒక సందేహం” అన్నాను. “అదుగు” అన్నారు. “వాళ్ళకి ఇంగ్లీషు రాదు. మరి మీరు ఏ భాషలో మాట్లాడారు?” అని అడిగాను. “బంగారూ! నోటి భాష వేరైనా ఆత్మభాష ఒక్కటే కదా. నేను ఆత్మభాషలో మాట్లాడాను” అన్నారు.

స్వామి సర్వజ్ఞత్వం నాకు అనుభవంలోకి వచ్చి వారిపై ఆరాధనా భావం కలిగింది. క్రమక్రమేణ నాకున్న చెడు అలవాట్లన్నింటినీ వదలిపెట్టాను. ఒక్కొక్క దుర్వ్యసనాన్ని వదలిపెడుతున్నకొద్దీ స్వామి నన్ను మరింత దగ్గరగా తీసుకొని వారికి సేవచేసే అవకాశాలిచ్చారు. 1970లో మద్రాసు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలో నన్ను సభ్యునిగా చేర్చుకున్నారు. ఆ తరువాత స్వామి మద్రాసు వచ్చిన ప్రతి సారి నేనే వారి కారు డ్రైవ్ చేసేవాడిని.

ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే విషయం చాలా ముఖ్యమైనది. ఇంతవరకు ఎవరికీ తెలియనిది. 1978లో స్వామి చెన్నైకి విచ్చేశారు. టెలిఫోన్, కంప్యూటర్ వంటి సౌకర్యాలు లేనిరోజులవి. ఆరోజుల్లో మేజర్ రాయనింగార్

మా స్టేట్ ప్రెసిడెంటు. క్రమశిక్షణకి పెట్టింది పేరు. చాలా డ్రిక్ట్గా వ్యవహరించేవారు. నిత్యం ‘సుందరం’లో ఉదయం భజన అయింతర్వాత ఈరోజు స్వామి ఫలానా భక్తుల ఇంటికి వెళతారు, సిద్ధంగా ఉండండి అని ఆయన మాకు సూచనలిచ్చేవారు. ఓ నలుగురు సేవాదళ్ వలంటీర్లు ఆయా భక్తుల ఇళ్ళకు త్రోవచూపుతూ రెండు మోటార్ సైకిళ్ళమీద ఎస్కార్ట్గా ముందు వెళుతుంటే, నేను వారిని అనుసరిస్తూ స్వామికారు డ్రైవ్ చేసేవాడిని.

ఓ రోజు ఉదయం భజన తర్వాత నేను రాయనింగార్ దగ్గరకు వెళ్ళి, “స్వామి ఈరోజు ఎక్కడికి వెళుతున్నారు సార్?” అని అడిగితే, “నాకు తెలియదు, నువ్వే వెళ్ళి అడుగు” అన్నారు. నేను ధైర్యం చేసి మేడపై స్వామి గదికి వెళ్ళి అడిగాను. “నేను చెబుతాను, పద” అన్నారు స్వామి.

సరే, నేను క్రిందికి వచ్చేశాను. మోటార్ సైకిళ్ళమీద వెళుతూ నాకు త్రోవ చూపడానికి నిర్దేశింపబడిన నలుగురు వలంటీర్లను పిలిచి, “ఈరోజు స్వామి ఎక్కడికి వెళ్ళ దలచుకున్నారో చెప్పలేదు. కాబట్టి, మీరు ముందు వెళుతూ, వెనుక సీట్లమీద కూర్చున్నవాళ్ళు నన్ను గమనిస్తూ ఉండండి. నేను ఎటువైపుకు సిగ్నల్ ఇస్తే అటువైపుకు మీ బైక్లను తిప్పుకోండి” అని చెప్పాను.

స్వామి కారులో బయల్దేరారు. కొంతదూరం వెళ్ళిన తరువాత స్వామి, “రైట్కి త్రిప్పు” అన్నారు. నేనిచ్చిన సిగ్నల్ని చూసి వలంటీర్లు

కుడివైపుకి బైక్లు మళ్ళించారు. నేనుకూడా కుడివైపుకి త్రిప్పుతుంటే స్వామి, “కాదు, లెఫ్ట్కి త్రిప్పు” అన్నారు. వెంటనే ఎడమవైపుకి త్రిప్పాను. కానీ, అప్పటికే సేవాదళ్ కుడివైపుకి త్రిప్పుకొనిపోతున్నారు. సరే, కొంతదూరం వెళ్ళిన తరువాత వాళ్లే చూసుకొని వెనక్కి వస్తారులే

అనుకున్నాను. ఇంతలో స్వామి మళ్ళీ 'లెట్టికి పో' అన్నారు. తరువాత మళ్ళీ 'రైట్ కి పో' అన్నారు. ఈ ప్రకారం స్వామి 'లెట్టికి పో', 'రైట్ కి పో' అని త్రోవ చెబుతుంటే కారు నడుపుతున్నానుకానీ, ఎక్కడికి వెళుతున్నామో నాకర్థం కాలేదు. ప్రారంభంలో నా సిగ్నల్ ననుసరించి కుడివైపు మళ్ళిన సేవాదళ్ స్వామివారి కారు ఎటువైపు వెళ్ళిందో బోధపడక 'సుందరం' మందిరానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయారు.

సరిగ్గా 11 గంటల 10 నిమిషాలకు లేడీ విల్లింగ్డన్ నర్సింగ్ హోమ్ కి చేరుకున్నాము. ఆరోజుల్లో 11 గంటలకి నర్సింగ్ హోమ్ మెయిన్ గేట్ మూసి తాళం వేసేవారు. అక్కడ సెక్యూరిటీగార్డు తప్ప ఇంకెవ్వరూ ఉండరు. ఆ నర్సింగ్ హోమ్ ని సమీపిస్తుంటే, "స్వామీ, ఉదయం 11 నుండి మధ్యాహ్నం నాలుగు గంటలవరకు విజిటర్లను లోపలికి అనుమతించరు. గేటు తాళం వేసి ఉంటారు" అన్నారు. "ఫరవాలేదు, పద" అన్నారు స్వామి. ముందుకు వెళ్ళేసరికి ఆశ్చర్యంగా గేటు బార్లా తెరిచి ఉంది. స్వామి ఆదేశంమేరకు పోర్టికోలో కారు ఆపాను. స్వామి కారు దిగి మెట్లెక్కి పైకి వెళుతుంటే, "స్వామీ, నేను కూడా వస్తాన"న్నాను. "పద్దు, ఇక్కడే ఉండు" అన్నారు. స్వామిని ఒంటరిగా వదలిపెట్టానని తెలిస్తే మా సంస్థ పెద్దలు నన్ను మందలిస్తారని భయం. కానీ, స్వామి రావద్దంటే ఏం చేయను! బయటనే మెట్లదగ్గర నిలబడిపోయాను.

పది నిమిషాలలో స్వామి తిరిగి వచ్చి కారెక్కారు. డ్రైవ్ చేస్తూ అద్దంలో స్వామిని చూస్తూ అడిగాను, "ఏమిటి స్వామీ, ఇక్కడికి వచ్చారు" అని.

"ఏమీ లేదు, పార్వతమ్మ తొమ్మిదిన్నర గంటలకి చనిపోయింది. నేను వెళ్ళి ఆమెను లేపి కూర్చోబెట్టి కాఫీ త్రాగించి వచ్చాను" అన్నారు స్వామి యథాలాపంగా.

(1940 దశకంలో మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీలో ట్రాన్స్ పోర్టు సెక్రటరీగా ఉన్న బిఎఎస్ ఆఫీసరు హనుమంతరావుగారి సతీమణి పార్వతమ్మగారు. ఆరోజుల్లో ఆమె ఆంధ్రమహిళా సభకు అధ్యక్షురాలిగా ఉండేవారు)

స్వామి మాటలకు నిర్ఘాతపోయాను. అద్దంలో నేను వారినే చూస్తూ ఉండడం గమనించి, "రోడ్డు చూసుకో దున్నపోతా! త్రోవ చూసుకొని నడుపు" అన్నారు స్వామి

చిరునవ్వుతో. నేరుగా సుందరం వచ్చాము. స్వామి కారుదిగి మేడపైకి వెళ్ళిపోయారు. ఈలోగా మా రాష్ట్ర సాయి సంస్థల ప్రెసిడెంటు వచ్చి, "నీకసలు బుద్ధి ఉందా? సేవాదళ్ వెంట లేకుండా స్వామిని ఎక్కడికి తీసుకువెళ్ళావు?" అంటూ గట్టిగా చీవాట్లు పెట్టడం ప్రారంభించారు. నేను ఆయన మాటలు వినే స్థితిలో లేను. నా మనసంతా లేడీ విల్లింగ్డన్ నర్సింగ్ హోమ్ లో ఉంది.

వెంటనే బయల్దేరి మళ్ళీ నర్సింగ్ హోమ్ కి వెళ్ళాను. అప్పటికి సరిగ్గా పన్నెండున్నర గంటలైంది. గేట్లు మూసి ఉన్నాయి. అక్కడ కూర్చున్న సెక్యూరిటీ గార్డుతో, "అయ్యా, నేను ఇంతక్రితం పదకొండు పదికి ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు గేట్లు తీసి ఉన్నాయి. నావెంట వచ్చిన పెద్ద మనిషి లోపలికి వెళ్ళి ఒక పేషంటును చూశారు. ఇప్పుడు నేనుకూడా లోపలికి వెళ్ళి ఆ పేషంటును చూడాలి" అన్నాను. "ఏమయ్యా, నీ డ్రస్సు, నీ కారు చూస్తూంటే చదువుకున్న వానిమాదిరి కనిపిస్తున్నావు. నేను పది యాభై తొమ్మిదికి గేటు తాళం వేసి ఎక్కడికీ కదలకుండా ఇక్కడే కూర్చొని ఉన్నాను. నువ్వేమో గేటు తీసి ఉందంటావు, ఎవరో లోపలికి వెళ్ళివచ్చారంటావు. ఎందుకు అబద్ధాలాడతావు? నీలాంటి చదువుకున్నోళ్ళు అబద్ధాలు చెబితే ఇంక మాలాంటివారి సంగతేంటి?" అని అడిగాడు. ఇంతలో నాకు పరిచయం ఉన్న ఒక డాక్టరు అటు వచ్చాడు. ఒక పేషంటును చూడడానికి వచ్చానని చెప్పేసరికి అతను నన్ను లోపలికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

నేను వెళ్ళేసరికి పార్వతమ్మ చక్కగా కుర్చీమీద కూర్చొని ఉంది. "పార్వతమ్మగారూ, ఎలా ఉన్నారండీ?" అని అడిగేసరికి, "స్వామి వచ్చారండీ, నన్ను లేపి కూర్చో బెట్టారండీ, నాకు దాహమేసి మంచినీళ్ళకోసం చూస్తుంటే, నన్ను నోరు తెరవమని చెప్పి, తమ కుడిచేతి చిటికెన వ్రేలినుండి వెచ్చని కాఫీ నా గొంతులో పోశారండీ" అని ఆమె చెబుతుంటే నిర్ఘాతపోయాను. ఇంతలో అక్కడికి వచ్చిన ఒక నర్సు, "సార్, మేము డెత్ సర్టిఫికేట్ కూడా రాసేశాము. తరువాత ఈవిడ లేచి కూర్చోవడం చూసి దానిని చించేశాము" అని చెప్పింది.

నేను చూస్తున్నది కలో నిజమో అర్థం కాలేదు.

నర్సింగ్ హోమ్నుండి ఇంటికి వెళ్ళి భోజనం చేశాను. మళ్ళీ మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకల్లా సుందరం చేరుకునే సరికి స్వామి నాకోసం కబురంపారు. నేను వెళుతూనే, “ఇందాక నన్నిక్కడ వదలంతర్వాత ఎక్కడికెళ్ళావు?” అని అడిగారు. మాటలు తడబడుతుండగా, “స్వామీ.... నర్సింగ్ హోమ్కి వెళ్ళాను” అన్నాను.

“ఎందుకెళ్ళావు?”

“పార్వతమ్మను చూడాలని”

“చూడమని నేను చెప్పానా?”

“లేదు స్వామీ”

“మరి ఎందుకెళ్ళావు?”

మౌనంగా ఉన్నాను.

“నన్ను టెస్టు చేయడానికి వెళ్ళావా?”

“అయ్యయ్యో, లేదు స్వామీ! కుతూహలంకొద్దీ వెళ్ళాను”

“నీ తలకాయ! ఆ సంగతి మరచిపో. ఎవరికీ చెప్పకు. జాగ్రత్త” అన్నారు కాస్త గట్టిగా హెచ్చరిస్తూ.

స్వామి ఆదేశానుసారం ఆ అద్భుత సంఘటన గురించి చాలాకాలం ఎక్కడా ఎవరికీ నేను చెప్పలేదు. మరచిపోమ్మన్నారు. మరచిపోయాను. అయితే, 2007లో స్వామి చెన్నైకి వచ్చినప్పుడు స్వామి అనుమతి తీసుకొని అందరికీ చెప్పడం మొదలుపెట్టాను. మరణించిన వార్టర్ కోవన్ని స్వామి పునర్జీవితుణ్ణి చేసిన సంఘటనలాంటి మరో అద్భుత ఘట్టం ఇది. వార్టర్ కోవన్ ఉదంతం పుస్తకాలలో రికార్డు అయిందిగాని, ఈ సంఘటన ఎక్కడా రికార్డు కాలేదు.

(సశేషం)

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School

Alcot Gardens, Rajamahendravaram - 533 101, East Godavari Dist.

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Admission Notice 2017 – 2018

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School is a unit of the Sri Sathya Sai Central Trust, Prasanthi Nilayam, Anantapur, AP. It is a wholly residential boys' school following I.C.S.E. syllabus and offering free education from Class I to Class X.

Admission to Class I (Boys, Indian Nationals only) of the school will take place in June, 2017.

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school from **15-02-2017** by paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft Drawn from any Nationalised Bank in favour of 'Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', payable at Rajamahendravaram. For obtaining the application by post, please send a Demand Draft and a Self Addressed envelope (size 15 cm x 24 cm) with Rs 15 stamps affixed.

Only students who completed LKG and UKG in **English** medium should apply.

Age limit for admission to Class I is between 5 years and 6 years as on 31.8.2017.

Mode of selection will be as per norms prescribed by the "RTE Act 2009".

Important Dates:

Last date for issuing the forms: **31st March, 2017**

Last date for receiving the filled in forms: On or before **10th April, 2017**

Phone: 0883 2430989

CORRESPONDENT

బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థుల సమ్మేళనం

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థుల 7వ జాతీయ సమ్మేళనం మరియు బాలవికాస్ 3వ గ్రూప్ బాలల 4వ స్నాతకోత్సవ సమావేశం 2017 జనవరి 7 - 8 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగాయి.

జనవరి 7వ తేదీన ఉదయం 8 గంటలకు తమిళనాడు బాలవికాస్ బాలల వేదప్రవచనంతో సమ్మేళనం ప్రారంభమయింది. పంజాబ్ బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థులు “సత్యనామ్, సత్యనామ్ జోలో” పాట పాడారు. బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థిని మెలీనా బాలవికాస్ శిక్షణ తనలో నమ్రతను, మానవతావిలువలను పెంపొందించినదన్నారు. ప్రతి జీవితో అంతర్గతంగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని గుర్తించడానికి బాలవికాస్ తోడ్పడిందన్నారు. తదుపరి, హిమాచల్ ప్రదేశ్ బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినులు ఆత్మరక్షణకు సంబంధించిన వివిధ ప్రక్రియలను చేసి చూపించారు. ఈ ప్రక్రియల సాధనతో వారిలో ఆత్మవిశ్వాసము, స్థైర్యము అలవడ్డాయన్నారు.

ఆరోజు సాయంత్రం వేదప్రవచనానంతరం ఇద్దరు బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థులు ప్రసంగించారు. భగవాన్ బాబావారే తమకు మార్గదర్శకులని చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య తమ ఉపన్యాసంలో ఐదు దశాబ్దాల క్రితం ప్రారంభమైన బాలవికాస్ ఉద్యమం నేడు ప్రపంచంలోని పలు ప్రాంతాలకు విస్తరించినదన్నారు. మానవాళిలో

పరివర్తన తీసుకురావడంలో బాలవికాస్ విశిష్టమైన పాత్ర వహిస్తున్నదన్నారు. బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థిని విద్యార్థులు, గురువులు, తల్లిదండ్రులు ఈ ఉద్యమాన్ని మరింతగా విస్తరింపజేయడానికి కృషి చేయాలన్నారు. అనంతరం, ‘శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్’పై వ్రాసిన వ్యాసాల సంకలనాన్ని ఆవిష్కరించారు. శ్రీ హెచ్. దిలీప్ సింగ్ (కమీషనర్, డిపార్ట్మెంట్ ఆఫ్ యూత్ అఫైర్స్ మరియు స్పోర్ట్స్, మణిపూర్) బాలవికాస్ రంగంలో విశిష్టమైన సేవలనందించిన పూర్వవిద్యార్థిని విద్యార్థులకు పురస్కారాలను అందించారు.

ధిల్లీ బాలవికాస్ పిల్లలు ‘స్వామి వివేకానంద - ది పేట్రీయట్ సెయింట్ ఆఫ్ ఇండియా’ నాటికను సమర్పించారు. సంశయాత్ముడైన సరోన్ శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస అనుగ్రహంతో ఆధ్యాత్మికరంగంలో ప్రపంచస్థాయి నాయకుడైన స్వామి వివేకానందగా ఎదిగిన ఘట్టాలు, అమెరికాలో నిర్వహించిన విశ్వమత సమ్మేళనంలో ఆయన భారతీయ సంస్కృతి, ఆధ్యాత్మికతల వైశిష్ట్యాన్ని వివరించి, విశేష ప్రాచుర్యాన్ని తీసుకువచ్చిన ఉదంతం, ఆర్తుల అభ్యున్నతికై స్వామి వివేకానంద చేసిన కృషి చోటుచేసుకున్నాయి.

జనవరి 8వ తేదీన బాలవికాస్ గ్రూప్ 3 బాలల కార్యక్రమం వేదప్రవచనంతో, బ్యాండువాదనతో, గాయత్రీ ప్రార్థనతో ప్రారంభమైంది. బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థి శ్రీ సామిత్రి విశ్వాస్ (పశ్చిమ బెంగాల్) తమ అనుభవాన్ని వివరించారు. తాను ఎక్స్జు విభాగంలో సూపరింటెండెంటుగా పనిచేస్తున్న రోజులలో జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తనను పిలిచి, ఒక చట్ట విరుద్ధమైన పనికి పురమాయించారని, అయితే, తాను నిరాకరించడంతో అసత్య ఆరోపణలు చేసి తనను సస్పెండ్ చేశారన్నారు. 11 నెలలపాటు తాను వేచియుండవలసిన అగత్య మేర్పడిందన్నారు. ఐతే, ఆ సమయంలో భగవాన్ బాబా తనకు మానసిక స్థైర్యాన్నిచ్చారన్నారు. అనూహ్యంగా 11 నెలల తరువాత తన ప్రయత్నం లేకుండానే సస్పెన్షన్ ఎత్తివేశారని, తాను గతంలో పనిచేసిన చోటే సగౌరవంగా తిరిగి బాధ్యతను అప్పగించారని, తనపై అసత్య

ఆరోపణలు చేసిన మేజిస్ట్రేట్‌ను బదిలీ చేశారని, తనకు జాయింట్ కమీషనర్‌గా పదోన్నతినిచ్చి మూడు జిల్లాల బాధ్యతను అప్పగించారన్నారు. బాలవికాస్ విద్యార్థిగా తాను ధర్మానికి కట్టుబడి ఉండాలనే విషయాన్ని గ్రహించానని, విద్యార్థి దశలో తాను నేర్చుకున్న విషయాలను వృత్తి నిర్వహణలో తు.చ. తప్పక పాటించడంవలననే తాను భగవాన్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహానికి పాత్రుడను కాగలిగానన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం బాలవికాస్ విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు. స్నాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞానంతరం విద్యార్థినీ విద్యార్థులు శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానంలో డిప్లొమాలను అందుకున్నారు.

వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవాలు

క్రీడలు, సందేశాత్మకమైన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు శ్రీ సత్యసాయి సమగ్ర విద్యావిధానంలో అంతర్భాగం. క్రీడలను అభ్యసించే సమయంలో నైపుణ్య సాధనలో, ఇంకా హఠాత్పరిణామాలను ఎదుర్కొనే సమయంలో విద్యార్థులు క్రమశిక్షణ, కలసికట్టుగా పనిచేయడం వంటి ప్రాథమిక సూత్రాలను ఆకళింపు చేసుకోవడమేగాక ఎన్నో జీవిత సత్యాలను గ్రహించగలుగుతారు.

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు జనవరి 11 నుండి జనవరి 15 వరకు జరిగాయి. ప్రధాన క్రీడలను జనవరి 11వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి హిల్స్‌వ్యా స్టేడియంలో నిర్వహించారు.

జనవరి 11వ తేదీ ఉదయం 8 గంటలకు శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ వ్యవస్థాపక దివ్యఛాన్సలర్ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యచిత్రపటమున్న వాహనం మోటార్ సైకిళ్ళ ఎస్కార్డ్‌తో, విద్యార్థినీ విద్యార్థుల బ్రాస్ బ్యాండు వాదనతో హిల్స్‌వ్యా స్టేడియంలోకి ప్రవేశించింది. శాంతివేదికపై శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ వైస్‌ఛాన్సలర్ మరియు అధ్యాపకులు భగవాన్ బాబావారికి ప్రణామములు అర్పించారు.

తదుపరి 2000 మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులు కవాతు ప్రారంభించి శాంతివేదికవద్ద దివ్యఛాన్సలర్‌కు గౌరవ వందనం సమర్పించారు. తదుపరి, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు నేపథ్యంలో వినిపిస్తున్న మంత్రాలకు అనుగుణంగా 36 యోగాసనాలతోకూడిన 'రిథమిక్ యోగా' కార్యక్రమాన్ని ప్రదర్శించారు. కవాతు చేస్తూ క్షణాలలో వివిధ ఆకృతులుగా ఏర్పడ్డారు. మోటార్ సైకిళ్ళను అగ్నికీలల మధ్యనుండి దూకించారు. చివరగా, "ఎవర్ యువర్స్" ఆకృతిగా ఏర్పడి ప్రేక్షకులను అలరించారు.

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్‌ఫీల్డ్ నర్సింగ్ కళాశాల విద్యార్థినులు సంప్రదాయ నృత్యం 'కంసలె'ను ప్రదర్శించారు. తాళములను వేస్తూ, లాఘవంగా అడుగులు వేస్తూ, త్వరితగతిన వివిధ బృందాలుగా ఏర్పడడం ఈ నృత్యరీతి ప్రత్యేకత.

వీరి ప్రదర్శనానంతరం, బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు యోగ, ఏరోబిక్స్ మేళవింపుతో 'యోబిక్స్'ను ప్రదర్శించారు. వీరు జంపింగ్ స్టిల్స్, ఇన్‌లైన్ స్కేట్స్ మరియు పోగో స్టిక్స్‌ను ఉపయోగించి చేసిన విన్యాసాలు వారి ధైర్యసాహసాలను చాటాయి.

జనవరి 11వ తేదీన సాయంసమయంలో శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ హైస్కూలు విద్యార్థులు ఐదు ప్రదర్శనలను ఇచ్చారు. 1 నుండి 5 తరగతుల బాలురు అమెరికా టెలివిజన్ ప్రసారాలలో ప్రాచుర్యంలో ఉన్న కార్టూన్ చలన చిత్రాలలోని పాత్రల సాహస కృత్యాలను ప్రదర్శించారు. 1 నుండి 5 తరగతుల బాలికలు హూప్ నృత్యాన్ని, అంబ్రెల్లా నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. 6 నుండి 10 తరగతుల బాలికలు దుర్గ, ఈశ్వర మరియు భగవాన్ బాబావారి దివ్యరూపాలుగా ఏర్పడ్డారు; బాలురు జిమ్నాస్టిక్స్‌ను ప్రదర్శించారు. 9, 10 తరగతుల బాలురు పప్పెట్ నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. ఆ తరువాత, శ్రీ సత్యసాయి ఫ్రైమరీ స్కూలు బాలులు నర్తించారు. వీరి గణేశ నృత్యము ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకున్నది. జిమ్నాస్టిక్స్, జర్మన్ వీల్స్‌పై విన్యాసాలను అద్భుతంగా ప్రదర్శించారు.

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ బాలురు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలురు రాజస్తానీ, గుజరాతీ నాట్యాలను ప్రదర్శించారు. ట్రాంపోలిన్ పై వివిధ విన్యాసాలు చేశారు. తదుపరి, ఆర్.సి. విమానాలలో ప్రదక్షిణ చేస్తూ భగవాన్ బాబావారికి ప్రణామములు అర్పించారు. అనంతరం, యుద్ధవిద్యలు ప్రదర్శించారు, విన్యాసాలు చేశారు. భాంగ్రా నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. ఎల్.ఇ.డి. దీపాలతో నయనానందకరమైన ఆకృతులను ఏర్పరిచారు. ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు టార్చి డ్రిల్ ను ప్రదర్శించారు. రాత్రి 7 గంటలకు ఆనాటి కార్యక్రమాలు మంగళహారతితో ముగిశాయి.

మకర సంక్రాంతి పర్వదినం రోజున సాయికుల్యంత్ హాలులో క్రీడోత్సవాలలో పాల్గొన్న విద్యార్థినీ విద్యార్థులు బహుమతులను అందుకున్నారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబా మనసుకు మూడు లక్షణాలు - ప్రతిచర్య, ప్రతిబింబము, ప్రతిధ్వని ఉన్నాయి. మనస్సు అత్యంత శక్తివంతమైనది. కాబట్టి, దాని చంచలత్వాన్ని రూపుమాపి, ఆధ్యాత్మికత వైపు మళ్ళించాలి అన్నారు. మనం మన వ్యక్తిత్వంలో సత్పరివర్తన తీసుకువస్తే భారతీయసంస్కృతి దేదీప్యమానంగా వెలుగొందుతుంది అన్నారు. భగవన్నామాన్ని స్మరిస్తూ సమస్త మానవాళి సంక్షేమం కోసమై ప్రార్థించండి అని ఉద్బోధించారు.

సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలలో భాగంగా జనవరి 12 నుండి జనవరి 15వరకు విద్యార్థినీ విద్యార్థులు సాయికుల్యంత్ హాలులో పలు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు.

స్వర్గాదపి గరీయసీ: మాతృమూర్తి, మాతృదేశము స్వర్గముకంటే మిన్న అన్న సూక్తిని శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు జనవరి 12వ తేదీన 'స్వర్గాదపి గరీయసీ' నాటిక ద్వారా ఆవిష్కరించారు.

ఉన్నత విద్యకై పాశ్చాత్య దేశాలకు వెళ్ళిన ఇద్దరు స్నేహితులు భిన్న మార్గాలను ఎంచుకుంటారు. ఒకరు పట్టాను అందుకున్న తరువాత మాతృదేశానికి తిరిగి వచ్చి తల్లిదండ్రులను సేవిస్తూ, సంక్షేమ సంస్థలు స్థాపించి మాతృదేశ ఉన్నతికై కృషి చేస్తాడు. రెండవ విద్యార్థి స్వదేశంలో ఉన్న తల్లి సంక్షేమాన్ని విస్మరించి, పాశ్చాత్య నాగరికతకు బానిసవుతాడు. ఒకరోజు తల్లి తీవ్రమైన అస్వస్థతకు గురియైనదని తెలుసుకొని మనస్తాపం చెందుతాడు. ఆ కష్ట సమయంలో అతని స్నేహితుడు అతనికి అండగా నిలిచి, భగవాన్ బాబావారిపట్ల, వారి సందేశాలపట్ల అతను ఆకర్షితుడయ్యేటట్లు చేసి, అతనిలో పరివర్తన తీసుకువస్తాడు.

జనవరి 13వ తేదీన విద్యార్థినీ విద్యార్థులు రెండు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. ముందుగా అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు సంకీర్తన చేశారు. ఆ సమయంలో స్వామివారి దివ్యసందేశాల లఘు చిత్రాలను ఎల్.ఇ.డి. తెరపై చూపించారు.

అనంతరం, ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన నాటికలో దివ్యదర్శనం యొక్క ప్రాముఖ్యాన్ని తెలియజేశారు. కష్టనష్టాలు ఎదురైనా ఓర్పు వహించి, ధర్మమార్గాన్ని అవలంబించి, భగవత్సాన్నిధ్యాన్ని అనుభవైకవేద్యం గావించుకోవాలని ఈ నాటిక సారాంశం. భక్త ప్రహ్లాద, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసల ఇతివృత్తాలు ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్నాయి.

భక్త సూరదాసు: బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు జనవరి 14న బ్యాండ్ పై భక్తి గీతాలను వినిపించారు. తదుపరి, వీరు ప్రదర్శించిన 'భక్త సూరదాసు' నృత్య నాటికలో అంధుడైన సూరదాసుకు సంప్రాప్తించిన దివ్య దర్శనం, శ్రీకృష్ణుని దివ్యలీలలు ముఖ్యాంశాలు.

భక్తి ప్రవాహం: శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన 'భక్తి ప్రవాహం' నాటిక వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలకు ముగింపు కార్యక్రమం. ఆధ్యాత్మిక సాధనలో భక్తి మార్గం విశిష్టమైన పాత్రను పోషిస్తున్నదని ఈ నృత్యనాటిక

“అదిగదిగో ఆరోగ్యమందిరం! వ్యాధిపీడితులకు సాయి ఇచ్చిన ఒక చివ్వ వరం”

భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహశీఘ్రులతో, రోగులపాలిట ఆశాజ్యోతిగా వెలుగొందుతూ 16 వసంతాలు పూర్తి చేసుకున్న శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్ ఫీల్డ్ (బెంగళూరు)

తెలియజేస్తున్నది. దంబము, అహంకారము ఆధ్యాత్మిక సాధనకు ఆటంకాలని, భక్తి నిస్వార్థమైనదని, భక్తిభావం హృదయగతమైనదని ఈ నాటిక సందేశం.

భక్తి సామ్రాజ్యం: శ్రీ సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు జనవరి 16న కర్ణాటక బాణీలో సంకీర్తన చేశారు. ‘గణపతిని సేవింపరే’ కీర్తనతో ప్రారంభించారు. ‘జగదానందకారకా’, ‘సాధించెనే ఓ మనసా’, ‘ఎందరో మహానుభావులు’ కృతులను వీనుల విందుగా గానం చేశారు.

వైట్ ఫీల్డ్ సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రి వార్షికోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్ ఫీల్డ్ (బెంగళూరు) 16వ వార్షికోత్సవాన్ని హాస్పిటల్ ఉద్యోగులు 2017 జనవరి 29న ప్రశాంతి నిలయంలో నిర్వహించారు. వేదప్రపచనానంతరం భగవాన్ బాబావారి చిత్రపటాన్ని పల్లకీలో సాయికుల్యవత్ హాలులో ఊరేగించారు. అనంతరం, హృద్రోగ వైద్య నిపుణులు డా॥ దాస్ మాట్లాడుతూ, వ్యాధినివారణలో భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహం ఎనలేనిది అన్నారు. ఇక

రోగి కోలుకోలేదని భావించిన సందర్భాలలో కూడా భగవాన్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహముతో తాము ఆరోగ్యవంతులము అవుతామన్న విశ్వాసాన్ని రోగులు ప్రకటిస్తూ ఉంటారని, ఆ నమ్మకమే వైద్యులలో కూడా విశ్వాసాన్ని కలిగించి వారు చికిత్సను కొనసాగించేటట్లు చేస్తున్నదన్నారు. రోగులద్వారా భగవాన్ బాబా వైద్యులలో విశ్వాసాన్ని దృఢపరుస్తున్నారన్నారు.

హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా॥ సుందరేశ్ వార్షిక నివేదికను సమర్పించారు. భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహముతో హాస్పిటల్ ప్రారంభించిన నాటినుండి నేటివరకు కోట్లాది రూపాయలు వెచ్చించి వైద్యసేవలను అందిస్తున్నామన్నారు. టాటా ట్రస్టువారి సహకారముతో స్వదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానముతో ఎమ్.ఆర్.ఐ.ని రూపొందించే ప్రయత్నమూ చేస్తున్నామన్నారు. భగవాన్ బాబా తమ సర్వవ్యాపకత్వాన్ని అనుపత్రిలో వారి ఫొటోలపై విభూతి ఆవిష్కరణద్వారా తెలియజేస్తున్నారన్నారు. తనకంటే ముందు హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ గా పనిచేసిన డా॥ స్వర్ణ భరద్వాజ్ కార్యాలయంలో జరిగిన ఒక అద్భుత సంఘటనను వివరించారు. ఒకరోజు కిటికీలోనుండి కాషాయవర్ణములో వెలుగు ప్రవేశించి

భగవాన్ చిత్రపటాన్ని చేరగా అక్కడ విభూతి ఆవిష్కరింప బడిందన్నారు.

వైట్ ఫీల్డ్ లోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ మెడికల్ సూపరింటెండెంట్ డా॥ ఆచార్య ప్రసంగిస్తూ, 2016 జూలై 6 నుండి జనరల్ హాస్పిటల్ సేవలను శ్రీ సత్యసాయి ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్ ఫీల్డ్ ప్రాంగణమునుండే అందిస్తున్నామన్నారు. భగవాన్ బాబా 1976లో వైట్ ఫీల్డ్ లో ఒక జనరల్ ఆసుపత్రిని స్థాపించారు. ఆ సంస్థ నేడు వృద్ధి చెందిందని, నేడు 65 మందికి పైగా వైద్యనిపుణులు జనరల్ హాస్పిటల్ లో స్వచ్ఛందంగా సేవలను అందిస్తున్నారన్నారు. భగవాన్ బాబావారి మాటలను, “రోగులు సంతోషంగా ఉంటే నేను సంతోషంగా ఉంటాను” ఉటంకించారు. వినప్రతతో, నిస్వార్థంగా, ప్రేమతో రోగులను సేవించడముద్వారా పునీతులమయ్యే

అవకాశాన్ని భగవాన్ బాబా మాకు ప్రసాదించారు, అన్నారు డా॥ ఆచార్య.

ఆ తరువాత, ఈ వార్షికోత్సవ సందర్భములో ప్రచురించిన వ్యాసాల సంపుటిని శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి ఆవిష్కరించారు.

తదుపరి, వైద్యాలయ సిబ్బంది ఒక నాటికను సమర్పించారు. రోగులు వైద్యాలయములో ఉన్న సమయంలో వైద్య, వైద్యేతర సిబ్బంది వారిపట్ల చూపించే ఆదరణకు ప్రభావితమవుతున్నారని, ఇంకా వారికి భగవాన్ బాబావారిగురించి తెలుసుకునే అవకాశము కూడా లభిస్తున్నదని, ఈ స్ఫూర్తితో కొందరు రోగులు స్వస్థత చేకూరిన తరువాత వైద్యాలయములో స్వచ్ఛందంగా సేవ చేయడానికి ముందుకు వస్తున్నారని, ఇది సాయి భగవానుని దివ్య లీలావిశేషమని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

- దివి చతుర్వేది

సనాతన సారథి

FORM 4 (రూల్ నెం.8 చూడండి)

1. ప్రచురణ స్థలము : శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి డ్రెస్, ప్రశాంతినిలయం, అనంతపురం జిల్లా-515134
2. ప్రచురణ ఎన్నాళ్ళకు? : ప్రతి మాసమునకు
3. ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : శ్రీ కె.ఎస్. రాజన్
- భారతీయ పౌరుడా? : అవును
- చిరునామా : WEST 2, C - 22, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
4. సంపాదకుడు : శ్రీ బి.వి. రమణరావు
- భారతీయ పౌరుడా? : అవును
- చిరునామా : WEST 1, B - 27, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
5. తేదీ 28.2.2017 నాటికి ఈ పత్రికయొక్క స్వంతదారులు మరియు మొత్తం మూలధనంలో ఒక శాతం కంటే ఎక్కువవాటా కలిగిన భాగస్వాములు లేక షేరు హోల్డర్లయొక్క పేర్లు, చిరునామా : శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా - 515134

కె.ఎస్. రాజన్ అను పేరుగల నేను పైన వివరింపబడిన విషయములన్నీ నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమని ఇందుమూలముగా ధ్రువీకరించుచున్నాను.

తేదీ 1.03.2017

(సం॥) కె.ఎస్. రాజన్

సత్యారాధన

అశ్వపతి మహారాజుకు సావిత్రి ఏకైక పుత్రిక. ఆమెను సత్యవంతునికిచ్చి వివాహం చెయ్యాలని మాట ఇచ్చుకున్నారు. ఒకనాడు నారదుడు అశ్వపతి కొలువులో ప్రవేశించాడు. కుమార్తె వివాహ విషయం వచ్చింది.

నారద మహర్షి, “అశ్వపతీ! అయ్యో, ఎంత పొరపాటు చేశావు! సత్యవంతునికి ఆయుర్దాయము మిగిలింది ఇంక ఒక సంవత్సరమే. నేను చెప్పవలసింది చెప్పాను. మీ ఇష్టము” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. అశ్వపతి విచారంలో మునిగాడు. సావిత్రివద్దకు వెళ్లి నారదుడు చెప్పిన విషయం చెప్పాడు. సావిత్రి తండ్రితో, “నాన్నగారూ! మాట ఒక్కటే.

సత్యమే భగవత్స్వరూపము. మనము సత్యాన్ని అనగా ఆడిన మాట నిలబెట్టలేనప్పుడు దైవాన్నే వదలిన వారమవుతాము. భగవంతునికి దూరమై మనమేమి సాధించగలం?! సత్యాన్ని మనం అనుసరిస్తే, ఆ సత్యమే సర్వ శుభములను అందిస్తుంది. మీరు విచారించకండి. ఆడిన మాట పాటించండి, పాలించండి. మన అదృష్టం ఎట్లుందో ఎవరు చెప్పగలరు? నేను సత్యాన్ని అనుసరించి సత్యవంతుడినే వివాహం చేసుకుంటాను” అని చెప్పింది.

ఆమె విశ్వాసమే ఆమెను రక్షించింది. నారదుడు చెప్పినట్లు, ఒక సంవత్సరము తరువాత సత్యవంతుడు మరణించాడు. కానీ సత్యముపై విశ్వాసమున్న సావిత్రి దీక్షతో యమధర్మరాజుతో తర్కించి తన భర్త ప్రాణమును యుక్తి, శక్తి, భక్తి ప్రపత్తులతో దక్కించుకొంది.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore-560066

Tel: 080-28004600 Extn 4641, 4642, 4605 - **Fax:** 080-28411502 -

Email: registrarblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to Bachelors degree in Nursing (**for Girl Students only**) and 3 ½ year courses leading to Bachelors degree in Anesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology (**for Girl Students only**).

Applications are invited from candidates who fulfill the eligibility criteria as given below.

1. AGE:

Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.

2. QUALIFICATION:

10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards/ Councils/ Intermediate Education established by State Governments/ Central Government and recognized as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences/ Association of Indian Universities (AIU).

3. SUBJECTS IN 10+2/ PUC:

Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology, the candidate should also have passed with Mathematics, Biology, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.**

Candidates desirous of applying can download the application form from the website and send the same by post. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The applications will be entertained from 1st March 2017 to 30th April 2017. The calendar of events for the entrance exams will be put up on our website.

For further details log on to www.wfd.sssihms.org.in

DIRECTOR

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవం 2017

Date of Publication 23rd February 2017

బహుమతి ప్రదానోత్సవం

అనంతపురం విద్యార్థినుల భక్తి సంగీత విభావరి

బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థుల సమ్మేళనం

ఆత్మను ఆశ్రయించండి, దేహమును కాదు

మీలో చాలామంది రెండుమూడు రకముల కల్తీ జీవితముతో కాలము గడుపుతున్నారు. ఉదయమున యోగము, పగలంతయు భోగము, రాత్రివేళ రోగము! లోపల వాంఛాప్రణముతో బాధపడుతూ వెలుపల ఆనందముకొరకు వెదకులాడుచున్నారు. బొంబాయికి ప్రయాణము పెట్టుకొన్నవాడు కలకత్తా బండి ఎక్కినట్లు మీరు భగవంతుని చేరుకొనవలెనని ఆశించుచు భౌతికమైన దేహమును ఆశ్రయించుకొని ఉన్నారు. మీరు ఆశ్రయింప వలసింది ఆత్మనేగాని దేహమునుకాదు. దేహము మిమ్ము దేవునికడకు తీసుకొనిపోజాలదు. చెట్లు బ్రతికియుండుటకు దాని వేళ్ళు భూమిలో చాలా లోతులనున్న నీటిమట్టము వరకు దిగిపోవలెను. అట్లు పోవుటవలననే చెట్లు ఎండకు, గాలికి దెబ్బతినక ఆకులతో పచ్చగా ఉండగలుగుచున్నవి. అట్లే, మీ ఆధ్యాత్మిక ఆసక్తియు చాలా లోతున ఉన్న దైవత్వములోనికి దిగిపోవలెను. అప్పుడే మీరు స్థిరముగా, సుఖముగా నిలిచియుండగలరు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.